

సనాతన సారథి

మార్చి 2016

సామగాన ప్రియకరా సాయి శంకరా!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 59
సంచిక 3

మార్చి 2016

ప్రచురణ తేదీ
ఫిబ్రవరి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. 'తమసోమా జ్యోతిర్గమయ'	శివరాత్రి సందేశం	10
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (28వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	15
5. న ద్వితీయం (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	18
6. సోదర ప్రేమ	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	22
7. మహిళ ఆశించేది ఏమిటి? (పనితా జ్యోతి)	చంద్రమౌళి రమాదేవి	25
8. జ్ఞాపకాల పందిరి (51వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	28
9. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (57వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	31
10. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	34
11. అసలైన అర్హత	చిన్నకథ	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు వుప్పుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com
భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org
శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు: www.srisathyasai.org.in రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్టోన్: www.radiosai.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

శ్రీరాముని అరణ్యవాసానికి కారకులెవరు? కొందరు కైకేయి అంటారు, కొందరు దశరథుడంటారు, మరి కొందరు మంథరపై నింద వేస్తారు. అసలు మంథర ఎవరు? మర్యాదాపురుషోత్తముడైన శ్రీరామచంద్రునిపై ఆమెకంత క్రోధమెందుకు? కైకేయికి దశరథునితో వివాహం జరిగిన తర్వాత ఆమె వెంట దాసిగా కేకయ రాజ్యమునుండి వచ్చింది, మంథర. అందుచేత ఆమె కైకేయి కుమారుడైన భరతుణ్ణి మాత్రమే అభిమానిస్తూ, కౌసల్య సుమిత్రల పుత్రులైన రామలక్ష్మణ శత్రుఘ్నులపట్ల విముఖత కలిగి ఉండేది. పైగా బాల్యంలో ఒకనాడు రాముడు ఆడుకుంటున్న బంతి పొరపాటున వెళ్ళి మంథరకు తగిలింది. ఆరోజునుండి ఆమె రామునిపై మరింత క్రోధమును పెంచుకుంది. ఎలాగైనా ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలని తగిన సమయంకోసం ఎదురు చూస్తూ ఉండేది. అయితే, ఇవన్నీ ప్రాపంచికమైన దృష్టితో చెప్పే వివరణలేకానీ, దీనికంతటికీ అసలు కారణం శ్రీరాముని స్వీయ సంకల్పమే” అని 1972 వేసవి తరగతులలో ప్రవచించారు, భగవాన్. శ్రీరాముని పట్టాభిషేక వార్త మంథర క్రోధాగ్నికి ఆజ్యం పోసింది. మనసు తన సేవకులైన ఇంద్రియాలకు లోబడి ఇక్కట్ల పాలైనట్లుగా, మహారాణి కైక తన దాసియైన మంథర మాటలకు లొంగిపోయి అపకీర్తిని మూటకట్టుకుంది. ‘త్యజ దుష్టన సంసర్గం’ అన్న భగవాన్ హెచ్చరికను గుర్తుచేస్తుంది, ‘రామకథా రసవాహిని’ (25వ భాగం)

‘శివం’ అనగా మంగళకరము అని అర్థము. కనుక, శివరాత్రి అనగా మంగళకరమైన రాత్రి. దైవచింతనతో గడిపినప్పుడే ఇది మంగళకరమైన రాత్రిగా రూపొందుతుంది. అంతేకాదు. శివమునకు అణకువ అని కూడా ఒక అర్థమున్నది. ‘శి’ అనే అక్షరానికున్న గుడి (°) అణకువకు చిహ్నం. దానికి కిరీటం మాదిరి ఒక తలకట్టు (✓) పెడితే అది ‘శవం’ అయిపోతుంది. అది అహంకారానికి సంకేతం. ఈనాటి మానవుడు అహంకార మనే ‘శవము’ను ఆశ్రయిస్తున్నాడేగాని, అణకువ అనే

‘శివము’ను ఆశ్రయించడం లేదు, అన్నారు భగవాన్. అహంకారాన్ని నిర్మూలించుకున్నప్పుడే ఆధ్యాత్మిక సౌందర్యం వికసిస్తుందనీ, పరమేశ్వరుని ప్రసన్నుని గావించుకునే మార్గమిదేనని స్పష్టం చేస్తుంది శివరాత్రి దివ్య సందేశం, “తమసోమా జ్యోతిర్గమయ”

మీరు నివసించే ఇంట్లోకి మీరు, మీ బంధుమిత్రులు రావడానికి, పోవడానికి తలుపులు పెట్టుకుంటారు. తలుపులున్నాయి కదా అని బజారులో పోయే కుక్కలను, పందులను ఇంటిలోనికి రానిస్తారా? అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. నవద్వారపురమైన దేహంలోకి అపవిత్రమైన విషయాలను ప్రవేశపెడితే, అపవిత్రమైన ఆహారాన్ని స్వీకరిస్తే శరీరం ‘మలినపు కొంపగా, రోగముల మ్రుగ్గెడు సేవక గంపగా’ మారిపోతుందని హెచ్చరించారు. రెండు రెక్కలు లేని పక్షి ఎగురలేదు. అట్లే, నియమ నిగ్రహాలు లేని మనిషి ఉన్నత స్థాయికి చేరుకోలేడన్నారు. మానసిక ప్రశాంతతను, సంపూర్ణారోగ్యాన్ని స్వంతం చేసుకోవడానికి ఇంద్రియ నిగ్రహ ఆవశ్యకతను వివరిస్తుంది, “ఆరోగ్య ప్రదాయ శ్రీ సత్యసాయి” (28వ భాగం)

కానిపించెడి జగతిలో కానరాక

అందు వెలుగొందు చైతన్య మాతృరూపు

మణులయందున సూత్రంబు మాదిరిగను

విశ్వమంతయు నిండెను విశ్వవిభుడు

అన్న భగవాన్ పద్యసూక్తి, ‘విశ్వం విష్ణుస్వరూపం’ అన్న వేదోక్తికి దర్పణం పడుతూంది. ఒక పర్యాయం భగవాన్ డా॥ వై.జె. రావు అనే భూగర్భ శాస్త్రజ్ఞుని చేతికి ఒక గ్రానైట్ ముక్క ఇచ్చి, అందులో ఏముందని అడిగారు. ఆయన తనకున్న విజ్ఞాన శాస్త్ర పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి కొన్ని రసాయనిక పదార్థాల పేర్లు చెప్పాడు. మరింత లోతుగా పరిశీలించి చెప్పుమనగా ఎలక్ట్రాన్లు, ప్రోటాన్లు, న్యూట్రాన్లు.... అంటూ వివరించాడు. ఇంకా లోతుగా ఆలోచించి చెప్పు అన్నారు, భగవాన్. ఆయన నిరుత్తరుడయ్యాడు. అప్పుడు స్వామి ఆ రాతిముక్కను తమ

చేతిలోకి తీసుకొని దానిపై ఊదగా అది కృష్ణ విగ్రహంగా మారింది. “చూశావా, దైవము లేనిది, దైవము కానిది ఈ సృష్టిలో ఏదీ లేదు” అని వివరించారు. అంతర్బుష్టికే అద్వైత తత్వం అవగతమవుతుంది, ‘అంతా సాయిమయం ఈ జగమంతా సాయిమయం’ అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, **“న ద్విత్వీయం”**

సభాసదులనుద్దేశించి ‘సోదర సోదరీమణులారా!’ అని సంబోధించే వక్తలు వాళ్ళతో తమ ఆస్తిపాస్తులను పంచుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉంటారా? అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. “మీరు అంతవరకు పోనక్కర్లేదు. అందరూ భగవంతుని బిడ్డలే అన్న భావనను మీ హృదయంలో దృఢం చేసుకుంటే చాలు. అది లేకుండా మీరు కేవలం యాంత్రికంగా ‘సోదర సోదరీమణులారా’ అంటే ప్రయోజనం లేదు” అని ప్రవచించారు. అసలు స్వంత సోదరీ సోదరులమధ్య ఉండే రక్త సంబంధముకంటే దైవపితృత్వ భావనవలన మానవులమధ్య ఏర్పడే ప్రేమానుబంధము మరింత దృఢమైనది, సత్యమైనది, అన్నారు. ఎందుకంటే, అటువంటి దివ్యభావన కలిగిన వ్యక్తికి, తండ్రి ఆస్తి పుత్రునికి సంక్రమించినట్లుగా, జగత్పితయైన సర్వేశ్వరుని అధీనంలోని సకలైశ్వర్యములూ సంప్రాప్తిస్తాయన్నారు. మొట్టమొదట గృహములో శాంతి సామరస్యాలు వెల్లివిరిస్తే వాటిని క్రమంగా సమాజానికి విస్తరింపజేయవచ్చు. మరి ఇంట్లో శాంతిసామరస్యాలు నెలకొనాలంటే సోదరీ సోదరులమధ్య ఉండవలసిన అన్యోన్యత, ఆప్యాయత, ఐకమత్యం ఎలాంటివో స్వామి సందేశాల వెలుగులో వివరించే రచన, **“సోదర ప్రేమ”**

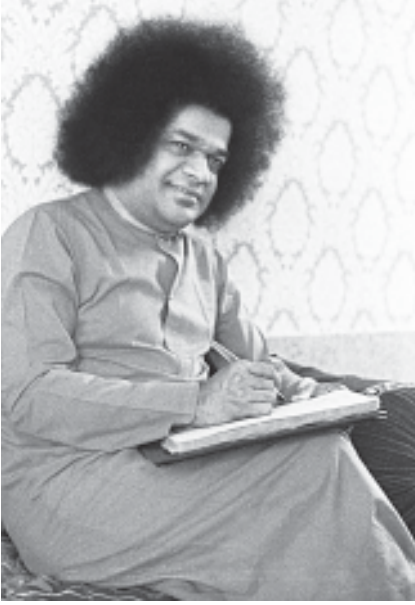
“ఎచ్చట సతీపతులు పవిత్ర ప్రేమయనెడి త్రాటితో లంకింపబడుదురో, యెచ్చట సతీపతులు ప్రతి దినము ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములను పారాయణ మొనర్చుచూ హరినామమును సంకీర్తించుచుందురో, ఆ గృహమే వైకుంఠము” అని ‘ధర్మవాహిని’లో సెలవిచ్చారు, భగవాన్. మరొక సందర్భంలో, “పతివ్రతా ధర్మము ఒక్క స్త్రీలకే కాదు; మగవారికికూడా సతివ్రతా ధర్మము ఉన్నది. స్త్రీ పతివ్రతగా ఉండాలి, మగవాడు సతివ్రతగా ఉండాలి. సతిని ఎంతో ప్రేమగా చూసుకోవలసినవాడు పతి. పతి ఆజ్ఞను సతి ఏమాత్రము ఉల్లంఘించరాదు. అట్లే, సతి

అభీష్టాన్ని పతి అనుసరించాలి” అని ఉద్బోధించారు, భగవాన్. “స్త్రీలు పూజింపబడుచున్నచోట్లనే దేవతలు క్రీడింతురు. స్త్రీలకు గౌరవం ఈయబడని తావుల జరుగు సర్వక్రియలును నిష్ఫలములే” అన్న మనుధర్మ ప్రబోధను ప్రతిబింబించే రచన, **“మహిళ ఆశించేది ఏమిటి?”**

1968నాటి తూర్పు ఆఫ్రికా పర్యటన మినహాయించి భగవాన్ భౌతికంగా ఏనాడూ దేశం వెలుపల పాదం మోపలేదు. అయితేనేమి, వివిధ దేశాల ప్రజల వారి దివ్యప్రేమచేత ఆకర్షితులై, వారి సందేశ స్ఫూర్తితో పలు సేవాకార్యక్రమాలను చేపట్టి సమాజశ్రేయస్సుకోసం తమ వంతు కృషి చేస్తున్నారు. “ఏ దేశమేగినా ఏ భాష పలికినా సత్యసాయి దివ్యనామ సంకీర్తనలే! సత్యసాయి భగవానుని దివ్యలీలలే!” అంటూ అనిల్ కుమార్ గారు **“జ్ఞాపకాల పందిరి”** (51వ భాగం)లో తమ విదేశ పర్యటనలకు సంబంధించి మరికొన్ని విశేషాలందిస్తున్నారు.

బాల్యంలోనే తీవ్రమైన మధుమేహవ్యాధి బారినపడి, కేవలం భగవానుని అపార కృపా విశేషంచేత ప్రాణాపాయ స్థితినుండి బయటపడిన ప్రశాంత్ సాయి అనే ఒక యువకుడు కుతూహలంకొద్దీ తన జాతకచక్రాన్ని, అది తనదని చెప్పకుండా, ఒక జ్యోతిషశాస్త్రవేత్తకు చూపించగా ఆయన దానిని పరిశీలించి, “బాబూ, నీవు నన్ను పరీక్షించడానికి వచ్చావా? ఈ జాతక చక్రం ఎవరిదో ఆ వ్యక్తి నిజంగా బ్రతికే ఉన్నాడా?” అని అడిగాడు. అప్పుడా యువకుడు అది తనదే అని చెప్పగా ఆయన ఆనంద బాష్పాలు రాలుస్తూ, “నీవు నమ్ముకున్న సాయిదేవుడే నిన్ను కాపాడుతున్నాడు. నీ భవిష్యత్తు బాబూ చేతిలో భద్రంగా ఉంది. నీ విషయంలో ఈ జాతక చక్రాలు పనిచేయవు” అన్నాడు. ఆయన మాటలు సాయి దివ్య చరణాశ్రితులైన భక్తులందరికీ వర్తిస్తాయి. గ్రహబలం ఎలా ఉంటే మనకేమి! స్వామి అనుగ్రహ బలం ఒక్కటి ఉంటే చాలు మనకు. ఇంక కొద్ది నెలలకుమించి బ్రతికే అవకాశం లేదని వైద్యులు నిర్ధారించిన గోకాక్ గారి సతీమణి ఆ ‘మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ దివ్య అనుగ్రహంతో ఆ తర్వాత 18 సం॥లు సంపూర్ణరోగ్యంతో జీవించడం ఇందుకు మరో దృష్టాంతం.

-సం॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోనో వాహినో

(గత సంచిక తరువాయి - 25వ భాగం)

దశరథ మహారాజు కొలువుకూటమునకు శ్రీరాముని రప్పించి పట్టాభిషేకమునకు సంబంధించిన సర్వపద్ధతులను వివరముగా తెలిపి, మరునాటి సూర్యోదయమునకు సిద్ధముగా నుండవలసిన విధానములు తెలిపి, అందుకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయువారిని పిలిపించి రామునకు అప్పజెప్పెను. ఈ వార్త వినిన లక్ష్మణుడు పరమానందముతో పరుగెత్తుకొని పోయి కౌసల్యాదేవికి తెలిపెను. ఆమె పట్టరాని ఆనందముతో రాముని రాకకై నిరీక్షించుచుండెను. కాలము తక్కువయినను అతిశీఘ్రములోనే ఈ వార్త నగరమంతయు ప్రాకెను. చుట్టుప్రక్కల రాజ్యములకు గ్రామములకు, అతిత్వరగా వ్యాప్తిచెందెను. గ్రామగ్రామములనుండి పరుగిడుచు వచ్చు జనసంఖ్య మితిమీరెను.

ఇవన్నియు వింటున్న రామచంద్రునకు ఏమియు తోచక, నోటమాటరాక, ఆనందము వెలిబుచ్చక, మౌనము వహించెను. రాముని

చూచి దశరథుడు, “నాయనా! పట్టాభిషేకమున్న ఆనందము నీలో ఏమాత్రము కనిపించకున్నందుకు కారణమేమి? నీకు యువరాజువగుటకు ఇష్టము లేదా? లేక, రాజ్యభారము ఈ నాటినుండియే నీ తలపై పెట్టతలచితిమని ఒకవిధమైన భయమా? నీ మనోభీష్టము నెరిగింపుమ”ని అనేకవిధముల బుజ్జగించి ప్రశ్నించిన తండ్రి ముఖమును చూచుచూ రామచంద్రుడు, “నాన్నా! మీరెందుకింత తొందరపడుచున్నారో నాకర్థమగుటలేదు. నా ప్రియమైన సోదరులు భరతశత్రుఘ్నులు నాతో లేరు. తాతగారు అతిదూరమున నుండుటచే వారు రాలేకపోవచ్చును. మామగారుకూడ రాలేకపోవచ్చును. మిగిలిన రాజులు, రారాజులు, సామంత రాజులు ఎవ్వరును చేరలేకపోవచ్చును. ఇంతమందికి నిరాశ కలిగించి పట్టాభిషేకమునకు పూనుకొనుటకు నా మనసొప్పకున్నది” అని నమస్కరించి వినయముగా తెలుపుకొనెను.

అంత వసిష్ఠులవారు, “రామా! ఈ యూహలు మేము కూడను చేయకపోలేదు. అన్నివిధముల ఆలోచించి ప్రజాభిప్రాయములనుకూడను సేకరించి ఈ నిర్ణయమునకు వచ్చితిమి. నీవిక ఎట్టి అడ్డునూ చెప్పక మహారాజుయొక్క మనోభీష్టమును శిరసావహింపుము. అభిషేకము రేపే జరుగ వలెను. ఈనాటినుండియే నీవు నీమమును పాటించవలెను. రాత్రికి సీతాసమేతముగా ఉపవాసము చెయ్యవలసి యుండును. తెల్లవారగనే అభ్యంగన స్నానమాచరించి లేత పసుపురంగు వస్త్రములు ధరించవలెను. సూర్యోదయమునకే పువ్యమీ నక్షత్రమునకు పట్టాభిషేకము పూర్తి కావలెను. కాన

నీవిక బదులు చెప్పక నీ వసతికి వెళ్లిరమ్మ” అని ఆజ్ఞ ఇచ్చిన వెంటనే రాముడు తండ్రికి, గురువునకు నమస్కరించి, మారుమాటాడక, సుమంతునితో కలిసి వసతికి వెళ్లి సీతకీ వార్త తెలిపి అక్కడనుండి తల్లి కొసల్య భవనమునకు వెళ్లి తల్లికి నమస్కరించెను. తల్లి పట్టలేని ఆనందముతో కుమారుని ముద్దాడి సర్వాలంకారముతో సిద్ధము గావించియుంచిన అనేక గోవులను బ్రాహ్మణులకు ఇప్పించి, ఇంకా

ఇంకా అనేకవిధముల కొమరునిచేత దానములు చేయించెను.

సుమిత్రా లక్ష్మణ సమేతముగా కొసల్య, రాముని తన సరసన కూర్చుండబెట్టుకొని ఒకవైపున ఆనంద బాష్పములు తుడుచుకొనుచు, “నాయనా! ఈ సుసమయమును ఎప్పుడు చూతునా అన్న నా చిరకాల వాంఛ నేటికి పూర్తి అయినది. నేను ధన్యురాలను. నా బంగారుబిడ్డా! రేపటినుండి నీవు యువరాజువు. చిరకాలం జీవించు. ప్రజాక్షేమమును దృష్టియందు ఉంచుకొని సక్రమపాలన సాగించి సత్కీర్తినార్జించి మన పూర్వీకుల ఘనతను నిలబెట్టుము. మీ తండ్రిగారికంటే గొప్ప పేరును పొందుము. ఆనాడే నా జన్మ ధన్యము కాగలదు. నా వ్రతములు, ఉపవాసములు సఫలము కాగలవు” అని తల నిమురుచు అనేకవిధముల ఆశీర్వాదించుచూ, బోధించుచూ చెప్పిన మాటలను రాముడతి శ్రద్ధగా వింటూ తమ్ముడైన లక్ష్మణుని చూచి చిరునవ్వులు చిందులు ద్రొక్కగ, “తమ్ముడా! నిన్ను ఏ రాజ్యలక్ష్మి వరించినదో తెలుపగలవా?” అని కొంటె ప్రశ్న వేయగనే లక్ష్మణుడు పట్టరాని ఆనందముతో, “అన్నా! నాకు ఏ రాజ్యలక్ష్మి అక్కరలేదు. నీ రాజ్యమునందే నీ ఆదేశానుసారము పరిపాలనాబాధ్యత

చేయగలను. అంతే చాలును” అని అన్నకు నమస్కరించగనే రాముడు, “లక్ష్మణా! నీవు నా రెండవ ప్రాణము. కనుక అర్ధరాజ్యభారము నీది. నాతో పాటు సర్వాలంకృతుడవు కమ్ము. నా బాధ్యతలు నా భోగ భాగ్యములు అన్నింటియందును నీకు అర్ధభాగమునకు అధికార మున్నది. నేనేమి అనుభవించినా అందు నీకు అర్ధ బాధ్యత కలిగి యుండును” అని మాటలాడుచూ

ఉండగా సుమిత్ర కంటిధారలు విడుచుచూ ఇరువురినీ ఆశీర్వాదించుచూ, “రామా! మీ ఇరువురి మధ్యనున్న ప్రేమ నన్నెంతగనో ఆనందపెట్టుచున్నది. నా కుమారునకు నీ సేవకంటే వేరు అధికారము అక్కరలేదు. నీ ప్రేమ, అభిమానములు కలకాలము నా కొమరునిపై యుండిన అంతియే చాలును” అని మాటలు ముగించెను. అంత రాముడు ఇరువురు తల్లులకు నమస్కరించి లేచెను. అతనితోపాటు లక్ష్మణుడుకూడను లేచి, అన్నతోపాటు రామ వసతికి వెళ్లెను.

ఆ రాత్రి గురువుగారు చెప్పినటుల ఉపవాస వ్రతములు ప్రారంభించిరి. ఆ రాత్రి దర్శాసనములపై శయనించిరి. తెలతెలవారుచుండెను. ఎక్కడ చూచినను మంగళవాద్యములు, బ్రాహ్మణోత్తముల వేదఘోష ప్రతిధ్వనించుచుండెను. రామునకు, సీతకు అభ్యంగన స్నానములు చేయించుటకై సరయునది పవిత్ర జలమును బంగారు బిందెలతో తెచ్చి పరివారము సంసిద్ధముగా యుండిరి. స్వస్తివాచకములు చెవులకు ఇంపుగొలుపజొచ్చెను.

ఇవి ఇట్లు జరుగుచుండ అనాటి రాత్రి కైక పనికత్తె అయిన మంథర తన నివాసమునకు వెళ్లుచుండ ఈ

అలంకారములు, వైభవములు చూచుచు కారణము తెలియక కొంత విచారణను మొదలుపెట్టగనే, రామచంద్రుని పట్టాభిషేకమని తెలియవచ్చెను. తనతోపాటు పనికత్తెలుగా కౌసల్య సుమిత్రల దగ్గరుండువారు తెల్లని మల్లెపూలవంటి చీరలు కట్టి, అనేక ఆభరణములు ధరించి అటూ ఇటూ తిరుగుచుండుట కూడ కంటికి కనిపించెను. ఇక తాను అక్కడ నిలువలేకపోయినది. తన ఒంటిపై జెట్టులు ప్రాకినట్లయినది. తేళ్ళు కుట్టినటుల బాధపడినది. నేరుగా పరుగెత్తుకొని వచ్చి కైకేయి మందిరమునకు హుటాహుటినీ పోయినది. అప్పటికే కైకేయి తన శయ్యామందిరమునకు వెళ్లియుండుట చూచి తలుపు చెంతకు వెళ్లి తీక్షణ స్వరముతో, “అమ్మా! అమ్మా! తలుపు తెరువుము, తలుపు తెరువుము, అత్యంత అవసరమైన విషయము. నీ జీవితమే నాశన మగుచున్నది. భూకంపము చెలరేగినది” అని మాటపై మాట వ్యవధిలేక మాటాడుచున్న మంథర స్వరము విని, తక్షణమే కైకేయి తలుపు తీసి, “ఏమిటా తొందర, ఏమి కూలిపోయినది? ఎందుకింత విచారముగా నున్నావ”ని చిరాకుగా అడిగెను. అంత మంథర, “కూలిపోయినదా? నాదేమీ కూలిపోలేదు, కాలిపోలేదు. నీ జీవితమే కూలిపోవుచున్నది. వెఱ్ఱరాణివై జీవించవలసినవచ్చుచున్నది” అని అనేక రకముల ఆర్భాటము చేయుచు కంటిధారలు కార్చుచు విలపించెను.

కైకేయికి ఏమియు తోచలేదు. “మహారాజు, రామలక్ష్మణ కౌసల్య సుమిత్రాదులు క్షేమమే కదా! వారలు క్షేమముగా నుండిన ఇక ఏమైననేమి? నాకెట్టి విచారమూ లేదు. వారలకేమైనా ప్రమాదములు వాటిల్లినవా? మంథరా, త్వరగా తెలుపుమ”ని తల పట్టుకొని గడ్డము పట్టి బతిమాలెను. అంత మంథర, “వారలకెట్టి కీడును లేదు. నీ కొమరుని గొంతుకోయ

సంకల్పించినారు” అని భోరున ఏడ్చెను. అందులకు కైక, “మంథరా! నీవు పొరబడుచున్నావు. మహారాజుకాని, రామలక్ష్మణులుకాని నా అక్కలైన కౌసల్య సుమిత్రాదులుకాని అట్టివారు కారు. నా కుమారుని తమ కుమారులకంటె అధికముగ ప్రేమింతురు. ఇది నీ బుద్ధిదోషము తప్పు సత్యము కాదు. ఇంతకూ విషయమేమిటో వివరించుమ”ని అడిగెను. “విషయమా? రేపటి తెల్లవారి సూర్యోదయ సమయమునకు శ్రీరామచంద్రుని పట్టాభిషేకమట. పట్టపురాణికి పట్టపగ్గములు లేక అత్యంత ఆనందముతో తన దాసీలకు పట్టుపీతాంబరములు, ఆభరణములు పంచిపెట్టుచున్నది. రామునిచేత గోవులను, సువర్ణములను, దానము చేయించుచున్నది. ఇన్ని జరుపుకొంటూ నిన్నిట్లు అలక్ష్మ్యముగా విడిచి పెట్టుట నేను భరించలేను, సహించలేను. నీవు ఇంకా తెలిసికొనలేకపోవుచున్నావు. భర్తకు అయిష్టరాల వయిపోతివి. ‘నాయంతటి భాగ్యవంతురాలు లేద’ని నీవు విజ్ఞప్తిగచున్నావు. కానీ, నిజముగా నీయంతటి దురదృష్టవంతురాలు లేదని చెప్పవచ్చు. నీ భాగ్యము ఎండాకాలపు ఏటినీళ్ళవలె అడుగంటిపోవుచున్నది. నీవు పతికి, సవతులకు పనికిరానిదానవయిపోతివి. ఇంక కొంతకాలములోనే నిన్ను ఒక దాసివలె వినియోగించుకొందురు. అట్టి దుస్థితి రాకమునుపే జాగ్రత్తపడుట మంచిది. నిద్రనుండి లేచి, నిండు హృదయముతో విచారించుము. నీకు రాబోవు దుర్గతిని తప్పించుకొను ఉపాయమును ఆలోచించుకొనుము. రాముడే యువరాజైన ఇక రాజ్యమంతయు కౌసల్య హస్తమున నిలువగలదు. అందరితోపాటు నీవును ఆమె హస్తగతమై ఆమె ఆడించునటుల ఆడవలసినవచ్చును” అని మంథర దొంగ ఏడ్పులు ప్రదర్శించి మహా ఉపకారివలె నటించెను.

మంథరను చూచి కైక, “మంథరా! నీకేమయినా మతిచెడినదా? రామచంద్రుడు యువరాజు కావటము

రాజ్యమునకే మంగళకరము. ఇట్టి ఆనందవార్తను అందించినందుకు ఇదిగో, నా కంఠహారమును నీకు బహూకరింతును, సంతసింపుము. రామచంద్రుడు రాజు కావడం తన తల్లియైన కౌసల్యకంటెను నాకే అమితమైన ఆనందము. రామచంద్రుడుకూడను తన తల్లికంటె నన్నే అమితముగా ప్రేమించును, గౌరవించును. అట్టి మహాగుణశాలిపై నీవిట్టి అపవాదులు కల్పించుట నేను వినజాలను. నీకు మతి చెడినట్లున్నది” అని మందలించెను.

మంథర మరింత ఆర్థాటము చేయుచు, “రాణీ! నాకు కాదు; మతి చెడుట నీకే. రాబోవు ఆపత్తులను యోచించక గ్రుడ్డినమ్మకముతో ప్రవర్తించుచున్నావు. నేను నీ క్షేమ గౌరవములను కోరియే ఇంత బాధ పడవలసివచ్చెను. వారందరు వట్టి నాటకము లాడుచున్నారు. నీవన్న యేమాత్రమూ గౌరవము లేదు. మహారాజునకు పట్టపురాణిపై తప్ప అన్యరాణులపై అంత ప్రేమ లేదు. సమయస్ఫూర్తిగా నిన్ను తృప్తిపరచుటకై ఇచ్చకపు మాటలాడుచున్నారేకాని నిజముగా నీపై ప్రేమలేదు. నిజముగా నీవన్న వారలకు గౌరవప్రేమలేయుండిన రామపట్టాభిషేక విషయమును నీకేమాత్రమైనా ఎన్నడైనా తెలిపిరా? ఎన్ని నెలల నుండియో ఈ పథకము వేసికొనియుండుటచేతనే ఈనాడది ఈ రూపమునకు రాగలిగినది. లేకున్న పట్టాభిషేకము అప్పటికప్పుడుట్టిపడునది కాదు కదా! ఇదంతా కౌసల్యదేవి పన్నిన పన్నాగము” అనెను.

అంత కైక, “భీ! మంథరా! అక్కగారికి అట్టి తలంపేనాడునూ రాదు, లేదు. నేను నమ్మను. మహారాజుగారు అంతకంటే మంచివారు. వారిలో ఇట్టి కుచ్చితపు బుద్ధులు మచ్చుకైనను కనిపించవు. ఏదో కారణములు లేక అప్పటికప్పుడు ఈ కార్యమును నిర్ణయము చేసియుండరు. రామ కల్యాణ మెన్ని నెలల ప్రయత్నము! అది అప్పటికప్పుడే నిర్ణయమైనటులనే

రామ పట్టాభిషేకముకూడ నిర్ణయమైయుండును. దీనికి కారణము మహారాజుగారే తెలుపుదురు. నీవు విషయమును తెలిసికొనక వికార భావములతో పవిత్ర హృదయములను శంకించుచున్నావు. కొన్ని నిమిషములలో విషయము తెలియగలదు” అని మంథరను మందలించెను.

మంథర తన పన్నాగము పూర్తిగా విఫలమగునేమో అని భయపడి శ్రుతిమించు స్థితికి దిగి, “తల్లీ! నీవు లోతుగా యోచించు. నేను బైటనుండి అనేక విషయములు విన్నాను. అసలు ఈ పట్టాభిషేకము కొన్ని నెలలకు పూర్వమే నిర్ణయించుకొన్నారు. అందుకనే భరత శత్రుఘ్నులను బైటకు పంపినారు. వారుండిన కొన్ని ఇబ్బందులు కలుగునేమో యని భయము. దానికనేక ఆధారములుకూడను లేకపోలేదు. కాకున్న భరత శత్రుఘ్నులు లేని సమయమున ఈ పట్టాభిషేకమేమిటి? ఇంతమాత్రమైనా నీవు యోచించుకొనలేకపోతివా? పూర్వము నిన్ను వివాహమాడు సమయమున నీకు జన్మించిన పుత్రునికే పట్టాభిషేకమును చేతునన్న దశరథుని వాగ్దానమును నీవు మరచినను, నేను మరువను. భరతుడు ఇప్పుడు ఇక్కడున్నచో దాని విషయము కొంత విచారణలోకి వచ్చునేమోయన్న భయముతో భరతుని తాతగారి దగ్గరకు పంపటమైనది. పట్టాభిషేకము జరిగిన తరువాత ఎవ్వరూ ఏమీ చేయలేరు కదా! ఈ యుక్తితో ఇంత గుట్టుగా పెట్టి నీకు సహితము తెలుపక చేయుటలోనున్న అంతరార్థమేమియో నీవు యోచించుకొనలేకపోవుచున్నావు. తెల్లనివన్నియు పాలే అన్న స్థితిలోనున్నావు. ఇంత అవివేకురాల వగుచున్నావు. ‘రాముడు, రాముడు’ అని రమించుచున్నావు. పోనీ అంత ప్రీతిగానున్న రాముడైనను నీకు తెలిపెనా?” అనెను.

(సశేషం)

శివరాత్రి సందేశం

‘తమసోమా జ్యోతిర్లమయ’

ప్రేమస్వరూపులారా! అంతరంగంలోని చీకటిని పోగొట్టుకొనే ప్రయత్నమునకు మానవులు పూనుకొనవలసిన పుణ్యదినమిది. ఇదే మానవుని ప్రథమ కర్తవ్యము.

కర్మ అనే పదము చాలా చిన్నది. ఆ పదముయొక్క అర్థము అపారము, అనంతము. అది నిరంతరమూ విరామరహితమై పారుచున్న మహాప్రవాహము. దాని ఆది, అంతములను చెప్పుటకు ఎవరికీ శక్యము కాదు. కర్మ అనగా పనిచేయడము.

పనిచేయకుండా ఉండుటకూడా ఒక పనియే! ఒక వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్ళి, “అయ్యా, ఏం పని చేస్తున్నావు?” అని అడిగితే, అతడు “ఏ పని చేయక ఊరక ఉంటున్నాను” అని జవాబు ఇస్తాడు. అట్లు ఉండడముకూడా ఒక పనియే. బాహ్యేంద్రియములద్వారా, కర్మేంద్రియములద్వారా కర్మములను ఆచరించుచున్నట్లు అనుకుంటున్నామేకాని, అవి తమంతట తామే తమ ఇష్టమును పురస్కరించుకొని అట్టి పనులను చేయుచున్నవా, లేక ఇంకేదో ఒక ప్రేరేపణ వలన, ప్రోద్బలమువలన చేయుచున్నవా అని మనము ఆలోచించటము లేదు. బాహ్యేంద్రియములు పనిచేయవలెనన్న మానసిక సంకల్పము అవసరము. ఆ సంకల్పముకూడా స్వతస్సిద్ధముగా ఏర్పడుచున్నదా? లేదు. బుద్ధియొక్క ప్రేరణ వలనే మనస్సు సంకల్పించును. బుద్ధి ఒక సర్వాధికారిగా సర్వశక్తితో పని చేయుచున్నదా అని విచారణ సలుపవలెను.

పొలమును చక్కగా దున్ని దానిలో విత్తనములను నాటి, నీరు పోసి, ఎరువు నందించి, క్రిమికీటకాదులను నాశనము చేసి, కంచె కట్టి కాపాడి పోషించి కర్షకులు తగిన నిత్యకృత్య కర్మలను తప్పక శ్రద్ధతో నెరవేర్చిననూ అతివృష్టివలననో, అనావృష్టి వలననో, కాలువలో నీరు రాకపోయిననో పంట చేతికి చిక్కకుండాపోవును కదా! ఈనాడు కృత్రిమమైన ప్రయోగముల నాశ్రయించి, మేఘములనుంచి వర్షము కురిపించుట సాధ్యమైననూ అట్లు తెప్పించిన వాన మన పొలముపైన పడుననే

నమ్మకమేమి? కాబట్టి దైవానుగ్రహము లేక పురుష ప్రయత్నము ఏమాత్రము ఫలించదు అనేది సత్యము. ఒకడు తన పంటకు ఆ దినమే వర్షము లభించాలి అని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు. రెండవ వ్యక్తి, “స్వామీ, నేనొక మంగళకార్యమును ఆచరిస్తున్నాను, కాబట్టి రెండు, మూడు దినములవరకు వర్షం రాకుండా కాపాడు” అని ప్రార్థిస్తాడు. ఇద్దరూ భక్తులే. ఇరువురి అభీష్టములను నెరవేర్చాలి. ఇద్దరినీ సంతృప్తిపరచాలి. ఇది ఎట్లా సాధ్యం? ఈవిధముగా భక్తులు భగవంతునికూడా ఇరుకులో పెడుతూంటారు.

ఎట్టి ప్రార్థనకు భగవంతుడు ప్రసన్నుడవుతాడు?

ఒక రాజు తన రాజ్యమునంతా తన పరిపాలనలోనే పెట్టుకుంటాడు. అన్ని అధికారములనూ తన హస్తములందే ఉంచుకుంటాడు. పరిపాలన చక్కగా నెరవేర్చుటకు కొన్ని నిబంధనలను నియమిస్తాడు. అట్టి నిబంధనలను అతిక్రమించుటకు తనకుకూడా ఇష్టముండదు. అనిత్యమైన ఈ లోకవ్యవహారమునందు ఇట్టి నిర్బంధములు ఉన్నట్లుగా పరమాత్ముని పరిపాలనయందుకూడా కొన్ని ధర్మములు లేకపోలేదు. మానవుని ప్రార్థనలు నేరుగా భగవంతుని దగ్గరకు వెళ్ళే బదులు, ఏయే డిపార్ట్మెంట్లకు పోవాలి అనే కొన్ని నిబంధనలు ఉంటాయి. పోలీసుశాఖ, రెవెన్యూశాఖ, ఆహార శాఖ మొదలగు శాఖలు ప్రభుత్వములో ఉన్నట్లే, భగవంతుని పరిపాలనలో కూడా కొన్ని శాఖలు ఉన్నాయి. మీ ప్రార్థనలు ఏ విషయమునకు సంబంధించినవో ఆ విషయము పరిశీలించు శాఖకు మాత్రమే వెళ్ళును. అన్నీ భగవంతుని దగ్గరకు పోవు. నేరుగా భగవంతుని దగ్గరకు పోయి, భగవంతుని అనుగ్రహమునకు పాత్రులు కావలెనన్న, అట్టి ప్రార్థనలలో పవిత్ర భావము నిండియుండాలి. ముఖ్యముగా వాటిలో మూడు గుణములు శోభించాలి.

2 మొదటిది స్వార్థరహిత్యము, రెండవది విశాలప్రేమ,

మూడవది లోకకల్యాణముకొరకు ఆవేదన. ఇవి లేకుండా మీరు చేసే ఏ ప్రార్థనలనూ భగవంతుడు గమనించదు. మానవుడు ఇట్టి భగవత్తత్వమును గ్రహించక, పైన అడ్రసు వేరు, లోని విషయము వేరు అనేరీతిగా ప్రార్థిస్తున్నాడు. స్వార్థరహితమైన కోరికలు మనస్సులో ఆవిర్భవించాలి; దానికి మానవునిలోని అహంకారం నశించాలి. విశ్వప్రేమ, లోకకల్యాణ పిపాస మనస్సును ఆకర్షించవలెనన్న మానవుడు అంతర్యామియైన పరమాత్ముని తెలుసుకొనవలెను.

భారతదేశము తరతరములనుండి ఆధ్యాత్మిక తత్వ ప్రబోధనలవలన అన్ని దేశములకు నేతృత్వమును వహించుచూ, తాను సుస్థిర శాంతి సంతోష భద్రతలను అనుభవించుచూ, నాటికీ నేటికీ “లోకాన్నమస్తా సుఖినో భవంతు” అనే ఉత్తమ భావమునే ప్రధాన లక్ష్యముగా ధ్యానించుచున్నది. ఈ పవిత్ర ధ్యేయమునే నాటి ప్రభువులూ, ఋషులూ, మహనీయులూ పతివ్రతామతల్లులూ నిస్వార్థ త్యాగమొనరించి పోషించుచూ వచ్చారు. శివరాత్రియొక్క అంతరార్థము కూడ ఇదియే. అంధకారమున్నంతవరకూ, సాత్విక గుణము అభివృద్ధియగుటకు వీలులేదు; అహంకార మమకారములే అజ్ఞానాంధకారమునకు మూలకారణములు; అవి నశించిన తదుపరి, ఆధ్యాత్మిక సౌందర్యము, తేజస్సు, ప్రభావములు వికసించి ప్రకాశించును. ఇవి శివ వశీకరణము చేయును. బాహ్య అధికారము, దర్పములవలన అది జరుగదు; ధనకనక వస్తువాహనాదులవలన, పాండిత్య ప్రకటన వలన, బాహ్యసౌందర్యమువలన శివుడు ఎన్నడూ ప్రసన్నుడు కాడు. పార్వతి తన సౌందర్యమును ఆధారము చేసుకొని ఆడంబర అలంకారములద్వారా ఈశ్వరుని పొందుటకై ప్రయత్నములు చేసి, సఫలము కాకపోవటంవలన అహంకారమును నిర్మూలము చేసుకొని, తపస్సుచే శివుని మనస్సును కరిగించి

కదిలింపజేసినది; ఈశ్వరుడు మన్మథుని భస్మము గావించి అనంగుడుగాజేసి, పార్వతిని అర్ధాంగిగా స్వీకరించిన పర్వదినమే ఈ శివరాత్రి.

ఏకత్వానుభవమే మోక్షం

మానవుని జీవితం క్షణభంగురము. కాబట్టి ఏ నిమిత్తమై మానవుడు వివిధ శక్తిసామర్థ్యములు గల అంతఃకరణ విశేషముతో ఆవిర్భవించినాడు అను సత్యమును గుర్తించి, అందుకు తగినట్టుగా తన దృక్పథమును తీర్చిదిద్దుకోవాలి. అది విస్మరించి ఆహార నిద్రాభయాదులలో పడి దుఃఖించుచున్నాడు. మోక్షము, ముక్తి, లయము అనే పదములకు అర్థము స్పష్టమివ్వలే తనను తాను తెలుసుకోవటమే తప్ప మరేమీ కాదు. మోక్షమంటే విడుదల అని అర్థము. దేనినుంచి విడుదల? దుఃఖమునుంచి విడుదల, శాశ్వతానంద ప్రాప్తి. జీవితమనేది ఒకస్థాయి నుంచి మరొక స్థాయికి నిర్విరామముగా ప్రయాణము చేయుటయే. ఆకలి బాధ ఒక స్థాయి, అన్నము భుజించిన తరువాత కలిగే తృప్తి అనేది మరొక స్థాయి! జ్వరబాధ ఒకస్థాయి, మందు తీసుకొన్న తరువాత దాని నివారణ మరొక స్థాయి. ఇవన్నీ తాత్కాలికము. ఇట్టి నిరంతర పరివర్తననుంచి విడుదల పొంది, చలించని, కరగని, కదలని, శాశ్వత ఆనంద స్థాయిని పొందడమే మోక్షము. కృత్రిమ జీవితమును దాటి సత్యజీవితములో ప్రవేశించిన భిన్నత్వముండదు; ఏకత్వమే అనుభవమగును. తనకూ మరొక మానవునకూ మధ్యనున్న సన్నిహిత సంబంధమును గుర్తింపలేని పరిస్థితి ఈనాడు ప్రబలమైనది కాబట్టియే లోకమందు అశాంతి వ్యాపించినది. మానవుల మధ్యగల సన్నిహిత సంబంధమును గుర్తించాలి. అప్పుడే హృదయమందు వివేకము, విశాల ప్రేమ, విశ్వేశ్వరుని తత్త్వము ఇవి మూడూ దృఢముగా నిలిచి, స్పష్టముగా ప్రకాశించును. ఈ సద్భావములు హృదయమందు హత్తుకొనే

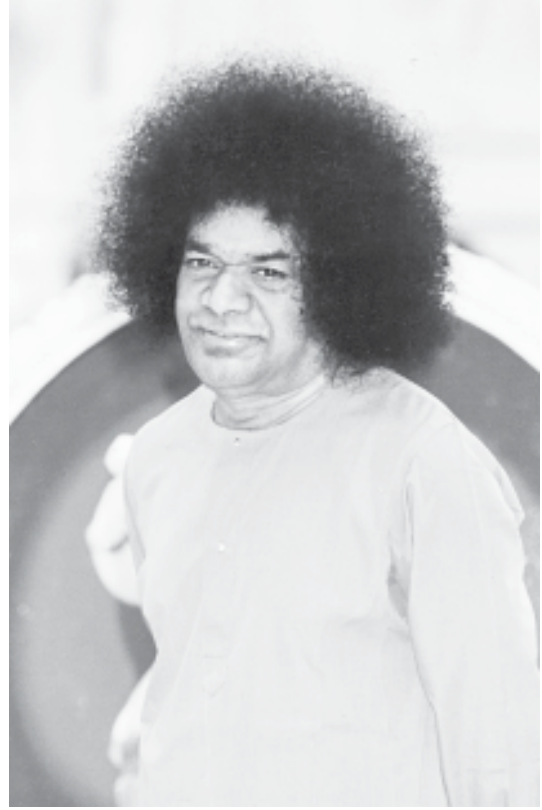
నిమిత్తము త్యాగదీక్ష ననుసరించాలి. బహిఃసాధనగా ఆలుబిడ్డలను, దృశ్యకల్పిత జగత్తును కాదు; అంతః సాధనగా వాంఛలను త్యాగము చేయాలి. వాంఛలే వేర్లు; ధనకనకాదులు కొమ్మలు రెమ్మలు మాత్రమే. వాంఛలవలన కామము పెరుగును. కామమువలన సత్కర్మలు నిర్మూలమగును, పశుత్వము దానవత్వము అనే హీనస్థితులకు కొనిపోవును. దీనివలనే “కామం కర్మ నాశనం” అని పెద్దలు చెప్పుదురు. కామించినది సిద్ధించకపోతే క్రోధము సహజమే. కోపము పాపమునకు ధూపము! కోపమువలన వివేకములేని అంధుడవుతాడు మానవుడు. “క్రోధం జ్ఞాన నాశనం” అట్లనే, మరొక నరకద్వారమైన లోభమువలన, భక్తిభావము నశించును. ఈ మూడు దుర్గుణములూ వ్యక్తి జీవితమునాశ్రయించుకొని అభివృద్ధి పొందును. అయితే, భావమందు, పలుకులయందు, పనుల యందు, సమష్టితత్త్వమును పురస్కరించుకొని, సమాజ సేవా కైంకర్యమందు మనోవాక్యాయములను అంకితం చేసిన, ఇవి త్వరలోనే దూరమగును.

అన్ని జీవులూ ఒక్క పరమాత్ముని సంకల్పముచే పుట్టి, ఆయన కరుణవలన పెరిగి, ఆయన జగన్నాటక మందు పాత్రలు వహించి కృతార్థులగుచున్నవి అని తెలుసుకొన్న తరువాత, ఒకరివలన మరొకరికి ఏమాత్రమూ బాధ ఉండదు. అట్టివారినుంచి స్వార్థరహిత తలంపులే, ప్రేమపూర్ణ కార్యములే బయలుదేరును. చీమలోనూ బ్రహ్మలోనూ ఒకే పరమాత్మ తత్త్వము ప్రవహించి ప్రకాశించుచున్నదని త్యాగరాజు పాడినాడు. చిన్న చీమకు ఎక్కడైనా ఒక బెల్లపు ముక్క కనిపించిన, దానిని స్వార్థంతో తానే తినక బంధుమిత్రులందరినీ తీసుకొనివచ్చి, సంతోషంగా అందరితో కలిసి ఆరగించును. నాలుగు మెతుకులు కంటికి కనపడిన తక్షణమే కాకి “కావ్, కావ్, కావ్” అని కేకవేసి తన బంధుమిత్రులను పిలిచి వాటితో

కలిసి ఆరగించును. మానవుడు మాత్రము ఈనాడు చీమలకంటే కాకులకంటే హీనమై స్వార్థంలో మునిగినాడు. త్యాగములేదు; విశాలబుద్ధిలేదు. కాకిలోని చీమలోని శివతత్వమును గుర్తించి, వాటి నుంచికూడ మంచి ఉపదేశమును తీసుకొని జీవితమును సంస్కరించుకోవాలి.

మానవ జన్మ విశిష్టత

“జంతూనాం సరజన్మ దుర్లభం” సరే! దేనివలన? జంతువులకు లేని ఒక పెద్ద గుణం మానవునకున్నది. దానివల్లనే తాను తనలోని దివ్యత్వమును అందుకొని, దానిని ప్రకాశింపజేయవీలున్నది. జంతువులు క్రూరముగనే పుట్టును, క్రూరముగనే జీవించి చచ్చును. సర్కస్‌వాళ్ళో మరెవ్వరో భయపెట్టి, బెదిరించి కొన్ని అభ్యాసములను నేర్పించిననూ, ఆ క్రూరత్వము గుప్తముగా అణగియుండి, సమయ సందర్భమునుబట్టి అవి బయటికి రాక తప్పదు! అయితే మానవుడు అట్లుకాదు. దుర్గుణములను దూరము చేసుకొని, సుగుణ పోషణచేసి, జయము పొందుటకు వీలున్నది, పొందుచున్నాడుకూడ. సర్కస్‌వాళ్ళు పులికి ఎన్ని విద్యలు నేర్పించినా, పులిని ఎంత శాంతపరచినా, అది మాంసము తప్పించి ఇడ్లీ సాంబార్ తినుట మొదలు పెట్టదు. ‘మార్జాలమా! ఎలుకను చంపవద్దు’ అని ఎంత చెప్పిననూ, పిల్లి ఎలుకను చంపటం మానదు. ఎంత ప్రయత్నించినా జంతువుల దుర్గుణములు సహజముగా ఉండుటవలన మారవు. అయితే, మానవుడు పశుత్వమునుంచి మానవత్వమునకూ, మానవత్వమునుంచి దివ్యత్వమునకు పరిణామము చెందుతాడు. గుణములను సంస్కరింపజేసుకొనుటకు మానవునికి ఎంతైనా అవకాశమున్నది. పుట్టిన దినమునుంచి చచ్చేవరకు మేకలు “మే, మే, మే” అనే చెప్పును. “మే” అంటే నాది అని అర్థము. మానవుడుకూడ జీవితమంతా ‘నావారు, నేను, నాది’

అనే ప్రాకులాడుతూంటే, మేకలకు, మానవులకూ వ్యత్యాసమేమి?! సేవలోనే సార్థకత నందుకోవాలి మానవులు. జనసేవయే జనార్థన సేవ. “పరోపకారార్థ మిదం శరీరం” అని గుర్తించి, అదే అత్యుత్తమ సాధన అని యువకులు నిర్ణయము చేసుకోవాలి. అప్పుడే దేశపరిస్థితి, సమాజ పరిస్థితి బాగవును; వారికికూడా సుఖసంతోషములు దొరుకును. దీనుల సేవ, రోగుల సేవ, ఏదైనా ఒక నిస్వార్థసేవ చేయుటకు అందరూ తమతమ శక్తిసామర్థ్యాలనుపట్టి పూనుకోవాలి. శక్తి లోపం లేకుండా ఈ కైంకర్యమును నెరవేర్చాలి.

శివరాత్రి రోజున మీరు ఆరాధించే ఈశ్వరుడు ప్రత్యేకమైన ఏ దేవాలయములోనో లేడు. సర్వజీవుల యందూ, ఆ జీవుల దేహములనే దేవాలయములుగా చేసుకొని నివసిస్తుంటాడు. రాత్రి అంటే అంధకారము;

మీరు అజ్ఞానమనే అంధకారములో మునిగియున్నప్పుడు మీకు ఎల్లప్పుడూ చీకటి రాత్రియే! దానిని శివరాత్రిగా మార్చుకున్నప్పుడు మంగళకరమైన జ్యోతి మీ అంతరంగమునందు సదా సర్వత్రా వెలుగును. మీ జీవితముయొక్క ప్రతి క్షణమూ అపుడు ప్రకాశవంత మగును. “తమసోమా జ్యోతిర్గమయ” అనే ప్రార్థనను ఈశ్వరుడు అంగీకరించి ఆశీర్వదిస్తాడు.

మహారామభక్తుడైన గాంధీ ‘సబ్ కో సన్మతి దే భగవాన్’ అని పవిత్ర హృదయముతో ప్రార్థన సలిపినాడు. మీరుకూడా ఈ రాత్రంతా ప్రేమభావంతో విశాలమైన హృదయంతో భజన చేయండి. శివరాత్రి పర్వదినమందు ఉపవాసము, జాగరణ రెండూ చాలా ముఖ్యము. పేకాటలాడుతూ, సినిమాలు చూచుచూ రాత్రి గడిపి, జాగరణ చేసినామంటే అది హాస్యాస్పద మగును. మూడు, నాలుగు సినిమాలు చూచుటకన్న, ఈ దినమున ఆకలితో అల్లాడువారి పొట్టనిండా ఆహారమందించిన ఎంతో సంతోషమును, సంతృప్తిని పొందగలరు. ఇదే సరైన సేవ.

అనేకత్వములోని ఏకత్వమును గుర్తించుటయే, ఆధ్యాత్మికముయొక్క తత్వము. ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధలన్నీ మీరు ఈ సత్యమును అందుకొని అనుసరించి ఆశ్రయించి ఆనందపడుటకే! మానవుడు నిత్య జీవితంలో అనుక్షణమూ ‘నేను’ అనే పదమును విరివిగా ప్రయోగించును. ఆ పదముయొక్క అర్థమును తెలుసుకొనుటకు మాత్రం మానవుడు పూనుకోవటం లేదు. “నేను” అనే రెండక్షరములలో ప్రపంచమంతా ఇమిడియున్నది. ‘నేను’ పోతే ప్రపంచమే ఉండదు. ‘నేను’ నిద్రలో లీనమైనప్పుడు, ప్రపంచమెక్కడ, తానెక్కడ? అందరిలోనూ ఈ ‘నేను’న్నది. గణితశాస్త్ర రీత్యా ఒకటితో ఒకటి చేర్చిన రెండు, రెండుతో ఒకటి చేర్చిన మూడు; మూడుతో ఒకటి చేర్చిన 4. అయితే, “నేను”తో మరొక “నేను” చేర్చితే, రెండూ ఒకదానితో

ఒకటి చేరి, ఒకటే మిగులును, రెండు కావు. ఒక దీపం దగ్గర మరొక దీపం పెడితే ఒక ప్రకాశమే కనిపిస్తుంది. అనేకత్వము వీలుకాదు. సర్వత్ర సర్వములోనూ వికసిస్తూ ప్రకాశిస్తూ ఉండే విశాలతత్వమే “నేను”. అది ఆద్యంతరహితమైనది; దానినే “భూమా”, అని, “బ్రహ్మము” అని వర్ణించారు, మహర్షులు.

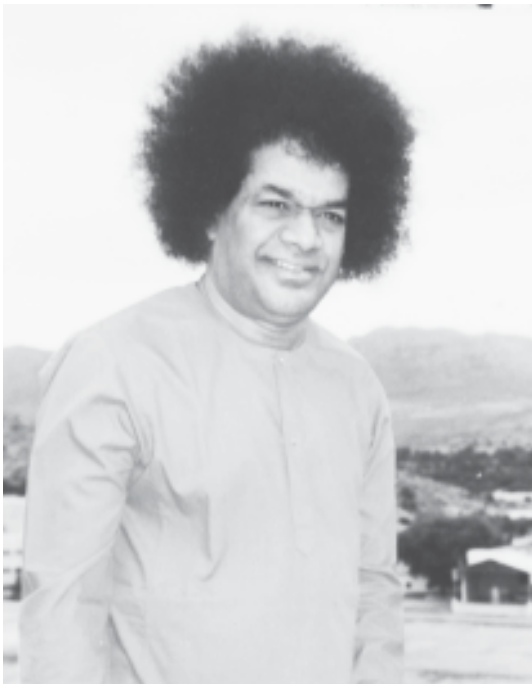
మానవుడు శాంతిస్వరూపుడే! ఎందుకన్న, ఆత్మ శాంతిస్వరూపము, దానికి కామక్రోధాదులు లేవు, భయము లేదు. రెండవది యుండినకదా భయము! “ఏకమేవాద్వితీయం ఆత్మ” అది అభయ స్వరూపము, శాంతియే దాని నిజస్వభావము. “రసోవై సః” కాబట్టి దానికి ఎన్నడూ నీరసము లేదు. పులికి పుట్టినది మేక అగునా? రసస్వరూపుడైన పరమాత్ముని అంశములు కనుక మానవులుకూడా రసస్వరూపులే, అమృత పుత్రులే! అగ్నినుంచి బయలుదేరిన విస్ఫులింగములు అగ్నివలె ప్రకాశించును. దీనిని పురస్కరించుకొనే, “దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో...” అంటారు; దేవుడు నివసించే గుడి ఈ దేహము. దేవుని నిమిత్తమై దేవాలయము అన్నట్లు, ఆత్మ నిమిత్తమై ఈ దేహమును పోషించుకోవాలి. ఆత్మానుభూతి కలిగేంతవరకూ దేహమును ఆలక్ష్యము చేయకూడదు. మనోనిగ్రహము లేక, ఆత్మానుభూతి కలుగదు. శివరాత్రియొక్క దివ్య సందేశమిది. “చంద్రమా మనసో జాతః” మనస్తత్వము కృష్ణపక్షమందు దినదినానికి క్షీణించి, చతుర్దశినాడు చంద్రునియొక్క (మనస్సుయొక్క) 16 కళలలో ఒక కళ మాత్రమే శేషించియుండును. మన సాధన ఫలించే దినము దగ్గరకు వచ్చినదని సంతృప్తి సంతోషములతో ఈ దినము ఇంకా ఎక్కువ శ్రద్ధాభక్తులతో ఉత్సాహంతో ఉల్లాసంతో భగవత్ చింతన, ఇంద్రియ నిగ్రహములకు పూనుకోండి. మీలోని ఆత్మతత్వము మీకు గుర్తు అగును. అదే సాక్షాత్కారము.

(1977 శివరాత్రి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(28వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

**“సర్వకర్మాణి మనసా సంన్యస్యాస్తే సుఖం వశీ
నవద్వారే పురే దేహీ నైవ కుర్వన్నకారయన్”**

జీవితమును ఆనందమయముగా మార్చుకోవాలంటే, ప్రప్రథమముగా మానవుడు తన ఇంద్రియములను స్వాధీనపరచుకోవాలి. ‘వశీ’ అన్న పదానికి అర్థం ఇదియే. ఇంద్రియములను వశపరచుకోలేనప్పుడు జగత్తంతటిసీ వశపరచుకున్నప్పటికీ ప్రయోజనం లేదు. పూర్ణ సుఖమనేది ఇంద్రియనిగ్రహాలకు మాత్రమే లభిస్తుంది.

మానవ శరీరమున నవద్వారములు ఉన్నాయి. కంటిద్వారములు, చెవులు, ముక్కు నోరు, మూత్ర, మలద్వారములు కలసి తొమ్మిది ద్వారములు. పదవ ద్వారము స్పర్శద్వారము. ఇది శరీరమంతయు

వ్యాపించియున్నది. పూర్వ కాలమున గొప్పగొప్ప నగరములకు అనేక ద్వారములుండేవి. ఆ నగరములోని రాజు సురక్షితంగా ఉండుటకు ఇవి అన్నివిధములుగా రక్షణను కల్పించేవి. అట్లే, నవద్వారపురమైన దేహమునకు రాజైన జీవుడు ఇంద్రియ నిగ్రహమును కలిగియున్నప్పుడు మాత్రమే సుఖముగా ఉండగలడు. లేనిచో జీవున కెల్లప్పుడు అశాంతియే (శత్రువులాక్రమించిన ద్వారములు గల పట్టణమునందలి రాజుకువలె) ఇది గీతాకృష్ణుని ఉవాచ.

“మీరు ఎన్నో పవిత్రమైన గ్రంథాలను పఠించారు. ఎన్నో పవిత్రమైన విషయాలను శ్రవణం చేశారు. ఎన్నో పవిత్రమైన దర్శనాలను చేసుకున్నారు. కానీ, ఏమి ప్రయోజనం? సంగదోషముచేతా, ఆహార విహారములచేతా, మీలో పవిత్రమైన భావాలన్నీ అట్టడుగున పడిపోతున్నాయి. మీ ఆహార విహారాలు సరైనవిగా ఉన్నప్పుడే మీరు మానవతా గుణములను సంరక్షించుకోవడానికి వీలవుతుంది. నేనెప్పుడూ చెప్తునే ఉంటాను. ‘పుడ్ ఎలాంటిదో హెడ్ అలాంటిది. ‘హెడ్’కు తగినట్లుగా ‘గాడ్’ ఉంటాడు. ఈ మూడింటి అనుబంధాన్ని మీరు చక్కగా గుర్తుంచుకోవాలి.”

సంగదోషం, ఆహార దోషంగురించి ప్రస్తావిస్తూ ఈ దోషాలు మహనీయులను కూడా ఏవిధంగా పతనావస్థకు తీసుకు వెడతాయో ఉదాహరిస్తూ, శ్రీ సాయికృష్ణుడు ద్వాపర యుగంలోకి మనలను తీసుకు వెళ్ళారొక్క క్షణం.

అంపశయ్యపై ఉన్న భీష్మాచార్యుడిని పాండవులకు ధర్మోపదేశం చెయ్యవలసిందిగా శ్రీకృష్ణుడు అదేశించి నప్పుడు ద్రౌపది పక్కన నవ్వింది. వినమ్రంగా వింటున్న పాండవులు తెల్లబోయారు. ‘దుష్టులూ దుర్మార్గులూ అయిన

కొరవులకు ఉపదేశించకుండా ధర్మమూర్తులైన నా పతులకు ధర్మోపదేశం చెయ్యడమేమిటని ప్రశ్నించింది. అందుకు సమాధానంగా, “ఇంతకాలమూ కొరవులు పెట్టిన తిండి తింటూ, వారికి సన్నిహితంగా ఉండడంవలన నా రక్తము కలుషితమైపోయింది. నా మనస్సు మాలిన్యమైపోయింది. కనుకనే, వారికి బుద్ధి చెప్పలేకపోయాను. ఐతే, నా అదృష్టము కొద్దీ అర్జునుని బాణములు నా శరీరమును తూట్లుపొడవడముచేత కలుషిత రక్తమంతా కారిపోయి, ఇప్పుడు నాలో ఉన్న ధర్మాలు బయటికి వస్తున్నాయి” అని సమాధానమిచ్చాడు.

కనుకనే, ఎలాంటి ఆహారం తీసుకుంటారో, ఎలాంటివారితో సన్నిహితంగా ఉంటారో వాటి ప్రభావం మానసిక శరీరారోగ్యాలపైన తీవ్రంగా ఉంటుందని సాయికృష్ణుడు నొక్కివక్కాణిస్తారు. దుష్టభావాలూ, అవాంఛితమైన చింతలూ, మన ఆరోగ్యాలను దెబ్బతీస్తాయని, మానసిక ప్రశాంతతతో సంపూర్ణారోగ్యాన్ని సొంతం చేసుకోవాలని ఉద్బోధిస్తూ....

“దేహమనే దేవాలయానికి మనస్సు సింహద్వారంగానూ ఇంద్రియాలూ కిటికీలుగానూ ఉన్నాయి. అందులోకి ఎవరిని ప్రవేశపెట్టాలి? ఎవరిని ప్రవేశపెట్టకూడదు? అని చక్కగా పరిశీలన చేసుకోవాలి. “నశ్రేయో నియమం వినా” దేనికైనా ఒక నియమం ఉండాలి. ఎవరు పడితే వారితో మీరు స్నేహం చెయ్యకూడదు, సంభాషించకూడదు. ఐతే, “అద్వేష్టా సర్వభూతానాం” ఎవ్వరినీ మీరు ద్వేషించకూడదు. హద్దుమీరిన ప్రేమను ప్రదర్శించకూడదు. పరిమితమైన పరిచయాలనే పెంచుకోవాలి.”

మనస్సును అల్లకల్లోలం చేసే ప్రక్రియలకు స్వస్తి చెప్పి, మానసిక ప్రశాంతతద్వారా అంతర్యామిని స్మరించు మంటారు, స్వామి. మనసును నియంత్రించుకోలేకపోవడం, క్రమశిక్షణ రాహిత్యంతో మితిమీరిన కోరికలతో పెడదారులు పట్టడం, కోరికలు తీరక నిరాశా నిస్సృహలకు లోనుకావడం, పరిసరాల ప్రభావాలవలనా దుస్సాంగత్యాల

వలనా, అనేక దురలవాట్లకు బానిసలు కావడం, తీవ్రమైన మానసిక ఒత్తిళ్ళకు లోనై డిప్రెషన్ కు గురికావడం, క్షణికావేశంతో ఆత్మాహుతిదాకా వెళ్ళడం సర్వసాధారణమైపోయింది. మానసిక ఒత్తిడి తీవ్రతరమైనప్పుడు మెదడులో అవాంఛిత మార్పులు సంభవించి, అనేక విషాద పరిణామాలను ఎదుర్కోవలసివస్తోంది. హార్మోన్లు అధికంగా ఉత్పత్తి కావడంవలన గుండెపోటుకు లోనుకావలసివస్తోంది. నిద్రలేమి, సరైన విశ్రాంతి లేకపోవడం, ఆహార విహారాదులలో నిర్లక్ష్యం, మానవుల పాలిటి శాపాలుగా పరిణమిస్తున్నాయి. మానసిక చికిత్సాలయాలు కూడా ఎక్కువైపోతున్నాయి. ఆధ్యాత్మికత లోపించడమే ఇందుకు కారణం. భగవానుడు ‘హృదయవాసి’ అన్న సత్యాన్ని గుర్తించకపోవడమే ఇందుకు తార్కాణం. భగవంతుణ్ణి ఆశ్రయించవలసినవారు వైద్యులను ఆశ్రయిస్తున్నారు. భగవత్ తత్వాన్ని గ్రోలవలసినవారు ఔషధ, మద్యపాన సేవనంలో మునిగిపోతున్నారు. గతి తప్పి, మతి తప్పి పతనపు అంచున పయనిస్తున్న తన బిడ్డలకోసం అనుక్షణం తపిస్తూనే ఉంటారు, స్వామి.

“మద్యపానం, ధూమపానం, మాంసభక్షణ ఈ మూడింటినీ త్యజిస్తామని ప్రతిజ్ఞ చెయ్యండి. ఈ దురభ్యాసములవలన అనేక దుర్గుణాలతోబాటు భయంకరమైన రోగాలుకూడా సంక్రమిస్తున్నాయి. ఈ విషయం చాలామందికి తెలియదు. ఒకతూరి పొగ పీల్చి దానిని తెల్లని బట్టపైన ఉడితే అది పచ్చగా మారిపోతుంది. అదే కేన్సర్ కి మూలకారణం. రెండవది మద్యపానము. ఇది మహా భయంకర పిశాచము. ఇది మానవుని ఉన్మత్తునిగా మారుస్తుంది. మద్యపానము చేసినవాడు తానేమి మాట్లాడుతున్నాడో తనకే తెలియదు. ఇది శరీర ఆరోగ్యానికి మహమ్మారి లాంటిది. మూడవది మాంస భక్షణము. ఇది కూడా చాలా చెడ్డది. రక్త మాంసాలతో కూడిన ఈ దేహానికి తిరిగి మాంసము నెందుకు పెట్టడం? ఈ శరీరమునకు పవిత్రమైన ఆహారమునే అందించాలి. సత్యంకల్పములకూ, సత్కర్మలకూ

పవిత్రమైన ఆహారము అత్యవసరము. అంతేకాదు. మన దృష్టికూడను పవిత్రముగా ఉండాలి. ఎవ్వరినీ చెడ్డదృష్టితో చూడవద్దు. చెడ్డ విషయాలు వినవద్దు. చెడ్డ పనులు చెయ్యవద్దు. అలా ఉంటే అంతకుమించిన పవిత్రత మరొకటి ఉండదు. భగవంతుని నిలయంగా ఉండవలసిన శరీరాన్ని మలినపు కొంపగా మార్చుకోవద్దు.”

సమస్త సృష్టి సత్యమునుండే ఆవిర్భవిస్తుందనీ, తిరిగి సత్యమునుండే లయమైపోతుంది కనుక, నియమ నిష్ఠలతో సత్యస్వరూపుని హృదయంలో ఆవిష్కృతం చేసుకొమ్మంటారు, స్వామి.

“హృదయమనగా దేహంలో ఎడమవైపున ఉండే గుండె కాదు. గుండె ఫిజికల్ హార్టు. హృదయం స్పిరిచువల్ హార్టు. ఇది దేహములో కుడివైపున ఉంటుంది. దయతో కూడినదే హృదయం. కాబట్టి, హృదయాన్ని దయతో నింపుకోవాలి. “పరోపకారార్థ మిదం శరీరం” దేహమును పరోపకారార్థమే వినియోగించుకోవాలి. ఆరోగ్య వంతమైన దేహము కలవారు అనారోగ్యంతో పీడింపబడుతున్నవారికి తగిన సేవలు చెయ్యాలి. ఈ ప్రపంచంలో మీరు అనుభవించేదంతా మీ తలంపులు, మీ చర్యలయొక్క రిఫ్లెక్షన్, రియాక్షన్, రిసౌండ్లే. ఈ ప్రపంచం ఒక ఆసుపత్రి వంటిది.

అందులో అందరూ శారీరక మానసిక సంబంధమైన అనేక వ్యాధులతో బాధ పడుతున్నారు. వీటన్నిటికీ దైవచింతనే పరమోషధం.”

కోరికలనే మహమ్మారివలననే మానవుని మనస్సు కాలుష్యమై, శరీరము రోగ భూయిష్టమవుతుందంటారు, భగవాన్.

“మానవునికి కోరికలు ఉండవలసిందే. కానీ, మితిమీరిన కోరికలే హృదయాన్ని మాలిన్య పరుస్తున్నాయి. మన దేహము, ఇంద్రియాలన్నీ కొన్ని పరిమితులతో కూడి ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు, టెంపరేచర్ గానీ, బ్లడ్ ప్రెషర్ గానీ పరిమితులను దాటితే, ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది. అలాగే ఆహార విహారాలను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. తినడానికి తిండి, ఉండడానికి ఇల్లు, కట్టడానికి బట్ట, తగినంత ఉంటే చాలు. దురాశ మంచిది కాదు. దేహారోగ్యం కాపాడుకోవడానికి, తగినంత ఆహారం మాత్రమే తీసుకోవాలిగానీ మితిమీరి భుజించకూడదు.”

ఏ విషయమైనా మితిమీరితే అది అనర్థహేతువు. అనారోగ్యహేతువు. స్వామి హెచ్చరికలలో ఒక్కదానినైనా ఆచరిద్దాం. ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుందాం. ❖

చేయదగిన సత్కర్మలు

శ్లో॥ ప్రాణాయామైర్దహే ద్ధోషాన్ ధారణాభిశ్చ కిల్బిషం

ప్రత్యాహరేణ సంసారాన్ ధ్యానేనానీశ్వరాన్ గుణాన్

ప్రాణాయామముచేత ఇంద్రియ దోషాలను, పరమాత్మయందు మనసు నిలుపుటచే పాపమును, ఇంద్రియ నిగ్రహముచే విషయ సంబంధములను, ధ్యానముచే కామక్రోధాది ఆసురీ గుణములను నశింపజేయవలెను.

(నూక్తి ముక్తావళి)

కవీనాం కవి: (19)

న ద్వితీయం

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

“ఇది ఘటం బిది పటం బిది గృహ మ్మిది కుడ్య
మిది అరణ్యము శైల మిదియటంచు
ఇది భూమి యిది జలం బితడు వైశ్వానరుం
డిది గాలి ఆకాశం బిదియటంచు
ఇతడు దివాకరుం డితడు నిశాకరుం
డివి తారలు గ్రహంబు లివియటంచు
ఇవి అచేతనములౌ ఇవి చేతనములంచు
అత డీత డిత డాతదేయటంచు
అరయ నాకంటె భిన్నంబులై జడంబు
లైన బాహ్యపదార్థ సహితములెల్ల
సాధనలు లేక ఎఱిగెడి సాక్షిసనుచు
నేను చిద్రూపుడంచును నెరుగరయ్య!”

భగవాన్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ఈ పద్యములో ద్వైతములో
అద్వైతమును చూడండి తప్ప అద్వైతమును ద్వైతముగా చేసుకుని భ్రమలకు,

బాధలకు లోనుకాకండి అని మనకు
చక్కటి సందేశమును ప్రేమతో
అందిస్తున్నారు.

“ఇది ఘటంబిది పటంబిది గృహ
మ్మిది కుడ్యమిది అరణ్యము శైలమిది
యటంచు” ఇది కుండ, ఇది పటము,
ఇది ఇల్లు, ఇది గోడ, ఇది అరణ్యము,
ఇది కొండ అంటూ పూర్తి వైవిధ్యమున్న
వస్తుసమూహముతో భగవాన్ ఈ
పద్యమును ప్రారంభించారు. కుండకి
కొండకి సంబంధమేమిటి? పటానికి,
ఇంటికి, గోడకి, అడవికి ఏమిటి
సంబంధము? మన కంటికి వివిధ
రకములుగా కనబడే ఈ వస్తు
సమూహాలను వివిధ భావములతో
చూడకుండా ఒకే భావముతో చూడా
లంటే ఎలా సాధ్యమవుతుంది? మన
చుట్టూ నిత్యం చూస్తూండే పదార్థముల
యందు అద్వైత భావం అలవర్చుకోవా
లంటే సామాన్య విషయం కాదు. మరి
అసాధ్య అసామాన్య విషయాలను
సుసాధ్యముగానూ, అతి సామాన్య
విషయములుగానూ చూడుమని మన
భగవాన్ ఎందుకు చెబుతున్నారు?
అంటే ఖచ్చితముగా సుసాధ్యమేనన్న
విషయము రూఢి అవుతుంది. అయితే,
ప్రతి విషయము వెనుక ఒక అర్థము,
అంతరార్థము ఉండితీరుతాయి. ఆ
విషయమును గ్రహిస్తే మనకు అన్ని
అనుమానాలు పటాపంచలవుతాయి.
ఇక్కడ మనకు తెలిసిన ఉదాహరణలతో
స్వామి చెప్పినవాటిలోని అంతరార్థం
గ్రహించడానికి ప్రయత్నిద్దాం. మనము
గణితములో వివిధ సంఖ్యల
సమూహాలతో కూడిన సమస్యను

పరిష్కరిస్తున్నప్పుడు వాటిలోనున్న Common factor (కామన్ ఫేక్టర్ లేక సామాన్యాంశము) ను వెతుకుతాము. ఆ 'కామన్ ఫేక్టర్' తెలియగానే ఆ సమస్యయొక్క పరిష్కారం దొరుకుతుంది. అదేవిధముగా మన చుట్టూ ఉన్న ఈ సృష్టిలో దాగియున్న 'కామన్ ఫేక్టర్'ను గుర్తించలేకపోవడమువలననే మనము ఈ భ్రమలకు, భేదములకు, బాధలకు గురియవుతున్నాము.

సరే! ప్రకృతిలోనున్న ఆ 'కామన్ ఫేక్టర్' ఏమిటి? అని ముందు లొకికంగా ఆలోచిద్దాం. తరువాత ఆధ్యాత్మిక అర్థమును తెలుసుకుందాం. స్వామి ఉదాహరణగా కుండ, కొండ, పటము, గోడ అంటూ చెప్పినవాటినిగురించి ఆలోచిస్తే, ఇవన్నీ ఎక్కడనుండి వచ్చాయని ఆలోచిస్తే, ప్రకృతిలోని పదార్థములనుండి అని వెంటనే సమాధానము వస్తుంది. ఈ ప్రకృతి ఎక్కడిది? పరమాత్మ సృష్టి తప్ప వేరుకాదు అని ఆధ్యాత్మిక భావము కల్గినవారమంతా ఒప్పుకుంటాము. అంటే, ఈ కంటికి కనబడే ప్రతీది భగవత్ సృష్టి తప్ప వేరుకాదన్నది కాదనలేని సత్యం! అంటే, అన్నిటియందున్న 'కామన్ ఫేక్టర్' భగవంతుడు తప్ప అన్యము లేదు. ఈ భావము స్థిరపడితే భిన్నత్వమే కనబడదు. మిగిలేదంతా ఏకత్వభావమే! అంకెలలో ఉన్నది 'ఒకటి' (1) మాత్రమే! లక్షకుగానీ, కోటికిగాని విలువ వాటిలో ఉన్న సున్నలకుకాదు; వాటి మొదట ఉన్న ఆ ఒకటివల్లనే! ఆ ఒకటి లేకున్న అంతా సున్నయే! అంటే ఉన్నది 'ఒకటి' మాత్రమే! ఆ 'ఒకటి' లేకుంటే అంకెలే లేవని భగవాన్ చెబుతుంటారు. అదేవిధముగా ఉన్నది 'సృష్టికారుడు' తప్ప సృష్టివేరుగా లేదు. సృష్టికారుడు లేకుంటే సృష్టిలేదు. అందరమూ ఆ సృష్టికారునివలననే ఇక్కడ ఉన్నాము. అంటే అందరికీ, అన్నిటికీ 'కామన్ ఫేక్టర్' లేదా మూలాధారమైనదీ ఆ 'సృష్టికారుడు' తప్ప అన్యములేదనే భావన బలపడితే అంతా అద్వైతమే! అద్వైత భావన సర్వత్రా నిస్వార్థప్రేమను పెంపొందిస్తుంది. ఆనందమును కల్గిస్తుంది. ద్వైతభావము సర్వత్రా దురభిమానమును పెంచుతుంది, ద్వేషమును కల్గిస్తుంది. దుఃఖమును మిగుల్పుతుంది.

3 'ఇది భూమి యిది జలంబితదు...' పంచభూతాల గురించి చెబుతున్నారు స్వామి. పంచభూతాలు కలిస్తే

కనబడేది మనచుట్టూ ఉన్న సృష్టియే! ఈ పంచభూతాలు కూడ ఒకదానిలో ఒకటి అమర్చినట్టుగా ఉన్నాయి. జీవులయొక్క దేహములు ఈ పంచభూతముల మిశ్రితముతోనే ఏర్పడినవి. శరీరము పృథ్వీతత్త్వమును కల్గియుంటుంది. భూమిలో ఏ ఖనిజములు, లవణములు, నీరు ఉన్నవో అవే మన శరీరములోకూడ నిండి ఉన్నాయి. మన కడుపులో 'జరరాగ్ని' రూపములో అగ్నిని అమర్చి మనం తినే ఆహారమును జీర్ణం చేసే వ్యవస్థను అమర్చారు, భగవాన్. గీతలో "అహం వైశ్వానరో భూత్వా..." అంటూ స్పష్టం చేశారు. అందుకనే అగ్ని అనకుండా 'వైశ్వానరుడు' అంటూ ఈ పద్యములో చక్కటి పదము సుపయోగించారు. ఈ జీర్ణమైన ఆహారము స్థూలదేహము ఎదుగుదలకు ఉపయోగపడడం మాత్రమేగాక అత్యంత ముఖ్యమైన గుణత్రయమునుకూడ మనస్సుకు అందిస్తుందని భగవాన్ చెబుతారు. ఈ మనస్సుకూడ ఆకాశమువలె అనంతము. దీనికి ఒక చిరునామా ఉండదు. వాయువువలె విపరీతమైన వేగముతో చలించే లక్షణము కల్గిఉంటుంది. ఈవిధముగా భగవాన్ మనకి ఈ సృష్టిలోనున్న పంచభూతములతో బంధుత్వమేర్పరిచారు. లేకుంటే మనకు మనుగడ లేదు. ఇవన్నీ ఎవరిచే ఏర్పాటు జరుగుతోందన్నది ఆలోచిస్తే, ఇక్కడకూడ 'కామన్ ఫేక్టర్' భగవాన్ బాబా తప్ప వేరు ఎవరు?!

"ఇతడు దివాకరుండితడు నిశాకరుండివి..." అంటూ గ్రహాలనుగురించి చెబుతున్నారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి. "చంద్రమా మానసో జాతః చక్షో సూర్యో అజాయత" అన్నారు. భగవాన్ యొక్క కన్నులనుండి సూర్యుడు ఉద్భవించాడనీ, ఇంత స్పష్టముగా పురుషసూక్తములో ఉంటే, మనము ఇంకా భగవంతుడెక్కడున్నాడంటూ వెతుకుతున్నాము! ఆయన కళ్ళనుండి ప్రసారమయ్యే దివ్యవెలుగుతోనే సర్వప్రాణికోటికి దైనందిన జీవితం ప్రారంభమవుతుంది. అలసిన జీవులకు విశ్రాంతిని ఇవ్వడానికి 'స్వచ్ఛమైన' 'చల్లటి' చంద్రుని కిరణాలను రాత్రి ప్రసరింపజేస్తున్నారు. ఈ చంద్రుడు ఎక్కడినుండి ఉద్భవించాడు? భగవాన్ మనస్సునుండి అని పురుష సూక్తం సూచిస్తోంది. అంటే స్వచ్ఛమైన (నిష్కలంబమైన), చల్లని దయ, ప్రేమ కల్గినవారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి

కనుక చంద్రకిరణాలు స్వచ్ఛముగాను, చల్లగాను ఉంటాయి. మన మనస్సు నిష్కపటముతో తోటివారితో ఎప్పుడూ ప్రేమ, దయతో ఉండగలిగిన రోజు జీవితములో అమావాస్య ప్రసక్తే ఉండదు, నిత్య పౌర్ణమే! సూర్య చంద్రాదులను చూస్తే మనకు సృష్టిలో ఉన్న ‘కామన్ ఫేక్టర్’ ఎవరో అర్థమవుతుంది.

“ఇవి అచేతనములౌ ఇవి చేతనములంచు...” మనకున్న ద్వైత భావమును స్పష్టముగా తెలియజేస్తున్నారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి. మనకు ఏకత్వములో అనేకత్వమును చూడడము సహజ లక్షణము. ప్రాణులకు మాత్రమే చైతన్యముంటుందనీ, వాటికి మాత్రమే మనవలె మనోభావాలుంటాయని మనము భావిస్తాము. శ్రీ జగదీశ్ చంద్రబోస్ వృక్షాలకుకూడ మన మాదిరి స్పందనలుంటాయని పరిశోధనలు సల్పేటంతవరకూ అవి అచేతనములే అనే భావన ఉండేది. ప్రాణులకే కాదు, ప్రాణము లేదనుకునే వస్తువులకుకూడ భావాలు, స్పందనలు ఉంటాయని తెలియజేశారు భగవాన్ ఒక సందర్భములో. ధర్మక్షేత్ర (ముంబై)లో ఆనాడు భగవాన్ మహిళలకు పంచిపెట్టడానికి ఒక వంద చీరలు తెప్పించారు. అందులో 96 ఎంచుకొని మిగిలిన నాలుగు ప్రక్కకుపెట్టారు. ఆ కార్యక్రమము అయిన తరువాత భగవాన్ తమ గదిలోనికి వెళ్ళిపోయారు. జాన్ హిస్లాప్ తదితర భక్తులు కొందరు స్వామిని అనుసరిస్తూ గదిలోనికి వెళ్ళారు. వదిలి వేయబడిన నాలుగు చీరలు అక్కడ టేబుల్ మీద పెట్టెలో ఉన్నాయి. భగవాన్ వారితో ముచ్చటిస్తూండగా హిస్లాప్ పెట్టెనుండి నీరు కారడం గమనించి స్వామితో, “స్వామీ! ఆ చీరలనుండి నీరు వస్తున్నదేమిటి?” అని ఆశ్చర్యముగా అడిగారుట. దానికి భగవాన్ ఆ చీరలు తాము భగవాన్ చేతులమీదుగా పంచబడడానికి నోచుకోలేదని బాధతో కన్నీరు కారుస్తున్నాయని చెప్పారుట! ఇది చాలదా చేతనమైనా, అచేతనమైనా ఒకేవిధమైన స్పందనతో ఉంటాయని తెలుసుకోవడానికి. సృష్టిలో ఏకభావమే తప్ప ద్వైతభావములేదని మనకు తెలియజెప్పడానికి భగవాన్ ఈ ఉదాహరణను చూపించారు. అతడు వేరు, ఇతడు వేరు అనుకుంటూ ఎన్నో భావాలు ఏర్పరుచుకుంటాము. కాని అందరము ఒకే సృష్టి అనే భావన ఏర్పడదు. మనలో దైత్య

ప్రవర్తనకు కారణం మనలో పాతుకుపోయిన ద్వైత భావమే!

“మనమందరమూ ఏవిధముగా ఒకటి?” అని ఆలోచించాలి. మన పరిధిలో మనకు తెలిసిన లౌకిక పరమైన ఉదాహరణను పరిశీలిద్దాం. ఇంట్లో మనము ఓ పదిమంది సంతానమున్నామనుకుందాం. వారిలో ఏ ఒక్కరికైనా ఏదైనా కష్టం కలిగితే ఊరుకుంటామా? అందరమూ కలిసికట్టుగా వారిని ఆదుకుంటాం. కారణం? “వీళ్ళు నావాళ్ళు, మేము అంతా ఒక సంతానము” అనే భావన పుట్టుకతోనే కలుగుతుంది. ఎందుకని? ఒకే తల్లి ఉదరమునుండి వచ్చాముగనుక మనమంతా సహోదరుల మయ్యాము. ఇదే భావనతో ఈ సృష్టిగురించి ఆలోచిస్తే, ఈ సృష్టి ఎక్కడినుండి వచ్చింది? ఎవరు సృష్టించారు? భగవంతుడు తప్ప వేరుకాదు అన్నది మనకు తెలుసు. అటువంటప్పుడు ఈ చేతన అచేతనములు, వారు, వీరు అందరూ ఒకే ఉదరమునుండి వచ్చినట్లేగా! ఈరకమైన భావన మనకు ఎంతో ఆనందాన్నిస్తుంది. ద్వేషము క్రమక్రమేణ తగ్గుతుంది. క్షమ, ప్రేమ బలపడతాయి. ఈ సాధనే మనకు ముఖ్యం. అంటే మనము చూసే ప్రతి వస్తువులోని ‘కామన్ ఫేక్టర్’ ను వెతుకుతూపోతే, అది ఈ సృష్టి కర్తయైన భగవంతుడు తప్ప వేరెవరూకాదు అని తెలుస్తుంది.

‘అరయ నాకంటే భిన్నంబులై...’ భగవాన్ ‘అరయ’ అంటే విచారణ అని స్పష్టముగా చెబుతున్నారు. అంటే అనుక్షణం విచారణ జరుపుతూంటేనే భేదములు పోయి అభేదము తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకు ఇక్కడ ఒక విషయము గుర్తుచేసుకుందాం. ‘అరుణాచలము’ పేరు వినని భక్తులుండరు. అది ఒక పెద్ద పర్వతము. పైకి చూస్తే అది రాళ్ళురప్పలు, ముండ్ల కంపలతో నిండిన కొండ. కానీ, శ్రీరమణులు దానిని సాధారణ పర్వతముగా చూడలేదు. ఆయన అక్కడ పరమేశ్వరుడే కూర్చుని ఉన్నట్టుగా దర్శించారు. అదే విషయము వెల్లడించారు. ఆ పర్వతము సాక్షాత్ ఈశ్వరుడే తప్ప సాధారణ కొండగా చూడకండి అని చెప్పారు. దానికి పరిక్రమణ చేస్తే పునర్జన్మ ఉండదని చెప్పారు. హిమాలయాల్లో ‘కైలాసగిరి’ పార్వతీ పరమేశ్వరుల నివాస స్థానముగా మనమందరమూ

విశ్వసిస్తాము. బాహ్యముగా చూస్తే అరుణాచలమైనా, కైలాసగిరియైనా, సప్తగిరులైనా ఇవి జడ పదార్థములే! కానీ, వాటిలోని దివ్యత్యమును విచారిస్తే, జడములో కూడ దైవత్యముందన్న సత్యము తెలుస్తుంది! అంటే, జడమన్నది బయటకాదు, మనలోనే ఉంది అని అర్థమవుతోంది. అందుకనే భగవాన్ 'అరయ' అనే పదమును ఉపయోగించారు. “చక్కగా ఆలోచించండి, లోతుగా విచారించండి, అప్పుడే సత్యము తెలుస్తుంది” అని భగవాన్ చెబుతున్నారు. నాస్తికునికి విగ్రహము ఒక శిల్పి చెక్కిన రాతిబొమ్మ మాత్రమే! కాని, ఆస్తికునికి అది పవిత్రమైన దేవతామూర్తి! అంటే, భేదము బయట ఉందా? మన లోపల ఉందా? ఆలోచిస్తే స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది కదా! దీనిగురించే 'అరయ' ముఖ్యమని భగవాన్ స్పష్టము చేస్తున్నారు. ఈ 'అరయ'లోనే మనము దీనికంతటికి వెనుకనున్న 'కామన్ ఫేక్టర్' భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి తప్ప వేరుకాదన్నది తెలుసుకుంటాము.

‘సాధనలులేక ఎఱిగెడి సాక్షిననుచు నేను చిద్రూపుడంచును నెరుగరయ్య!’ “నేను” అనేది సర్వసాక్షియని, దీనికి ఏ సాధనలూ అవసరములేదని, అది ఎఱిగిననాడు చిద్రూపుడవే తప్ప వేరుకాదని చక్కగా స్పష్టం చేస్తున్నారు భగవాన్ బాబావారు. “నేను” అనే భావన మనందరికి నిరంతరమూ ఉంటుంది. సర్వప్రాణికోటికి “నేను” అనే భావన సమానముగానే ఉంటుంది. ఐతే, ఆ “నేను నేనే”, అశాశ్వతమైన తక్కినవి ఏవీ “నేను” కాను అని తెలుసుకునే జ్ఞానం ఒక్క మానవునికే ఉంది. ఈ జ్ఞానము కల్గితే సర్వత్రా కనబడే మన స్వస్వరూపము చిద్రూపమేనని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమతో చక్కటి సందేశమును అందిస్తున్నారు. దీనిగురించి భగవాన్ చెప్పిన చిన్నకథ ఇక్కడ చెప్పుకోవాలి.

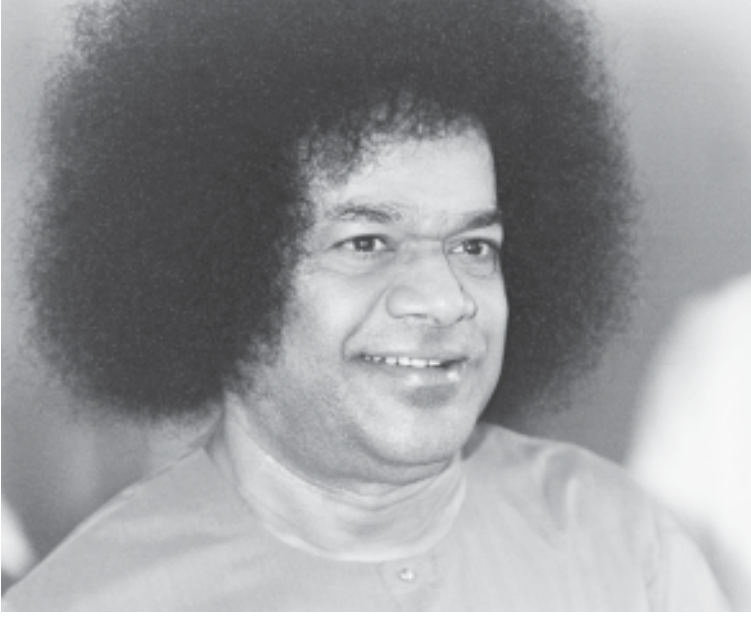
కురుక్షేత్రంలో మహాభారత యుద్ధం జరుగుతుంది. కౌరవ పాండవులు ఇద్దరూ తనవారే కనుక వారిరువురికీ యుద్ధం జరగడం చూడలేక యుద్ధభూమిలో ఎక్కడో వెనుక భాగమున నడిచివెళ్తున్నాడు వ్యాస భగవానుడు. ఇంతలో ఒక సాలెపురుగు హడావుడిగా పరుగెత్తుకొని వస్తూండడము చూశాడు. “ఎందుకింత తొందర? ఎక్కడికి

వెళ్ళాలి?” అని అడిగాడు. ఆ సాలెపురుగు ముందుగా ఒక గట్టుమీదకు ప్రాకి యిట్లా చెప్పింది, “మీకు తెలియదా? అర్జునుని రథము శరవేగముతో ఇటువైపు వస్తూంది. ఆ రథచక్రముల క్రిందపడితే, అమ్మో ఇంకేముంది! అందుకనే త్వరత్వరగా వెళ్ళుతున్నాను.” ఆ మాటలు విని వ్యాసుడు హేళనగా, “అయ్యో! నీవు లేకపోతే ఏమీ ఫరవాలేదు. ఈ జగత్తుకు ఏమీ నష్టం లేదు. నీకు పెద్ద కర్తవ్యకర్మ లేమైనా ఉన్నాయా? నిన్నుగురించి విచారించేవారెవ్వరూ లేరు” అన్నాడు. ఆ సాలెపురుగు వెంటనే కోపంతో, “ఏమిటీ! మీ ప్రాణాలేనా గొప్పవి? నా ప్రాణం పోతే ఏమీ నష్టం లేదా? నాకూ భార్యాపిల్లలున్నారు. నాకూ ఆకలిదప్పులు సుఖ దుఃఖములు, కష్టనష్టములు అన్నీ ఉన్నాయి. నాకూ మీలాగే ప్రాణముపై ఆశ ఉంది. స్వరూప, స్వభావాలలో భేదమే కానీ విషయానుభూతులు అందరికీ సమానమే!” అన్నది.

వ్యాసులవారు తలవంచుకున్నారు. సాలెపురుగు మాటలు ఆయనలో ఎన్నో ఆలోచనలను రేకెత్తించాయి. అప్పుడాయన, “జ్ఞానమొక్కటే పశువులకు క్రిమి కీటకాదులకు లేదు. అది మానవునికి ఉన్నది. ఆ జ్ఞానం వలననే క్రిమికీటకాదులలో ఉన్న పరమాత్ముని దర్శించ గలడు. **సర్వం విష్ణుమయం జగత్** అని తెలుసుకోగలడు” అని అనుకున్నారు.

భగవంతుడు సర్వభూతాంతరాత్మ అనే సత్యమును మన పురాణాలు, ఇతిహాసములు ఎలుగెత్తి చాటుతాయి. త్యాగరాజుకూడ చీమలో బ్రహ్మలో శివకేశవాదులలో ఉండేది భగవత్తత్వము ఒక్కటే అని కీర్తించాడు. ఈ సత్యమును తెలుసుకున్నవాడే నిజమైన జ్ఞాని అని చెప్పారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి.

నీ అడుగులే మాకు సిరిమడుగులు
నీ కదలికే మాకు కలిలోన కనువిప్పు
నీ హృదయమే మాకు కరుణా కల్పతలుపు
నీ హస్తమే మాకు వాస్తవాన జీవనం
నీ చూపులే మాకు తూగుటుయ్యలలు
నీ అందు భక్తితో తూగుతామయ్యా
నీలోన ఒదిగుండి ఎదుగుతామయ్యా || ❖

సోదర ప్రేమ

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

1893వ సంవత్సరంలో సెప్టెంబరు 11న అమెరికాలో జరిగిన సర్వమత సమ్మేళనంలో పాల్గొన్న మత ప్రతినిధులు ప్రేక్షకులను “లేడీస్ అండ్ జంటిల్మన్” అనో, “ప్రేక్షకమహాశయులారా” అనో సంబోధించడం జరిగింది. కానీ, హిందూమత ప్రతినిధిగా వెళ్ళిన స్వామి వివేకానంద “సోదర సోదరీమణులారా!” అని సంబోధించగానే ఆడిటోరియంలోని ప్రేక్షకులంతా అవాక్కయ్యారు, ఉలిక్కిపడ్డారు. అంతవరకు ప్రపంచంలో ఏ సభలోనూ, సమ్మేళనంలోనూ ఉపన్యాసకులు ప్రేక్షకుల సుద్దేశించి, “సోదర సోదరీమణులారా” అని సంబోధించలేదు. పది నిమిషాలు హాటంతా చప్పుట్లతో మారుమ్రోగిపోయింది.

అదే భారతీయ సంస్కృతి. మన దేశంలో మాత్రమే ఆవిధమైన సంస్కారం ఉంది. ఛార్లెస్ డికెన్స్ ఒక రచనలో, “బయటివారిని బ్రదర్ అనికానీ, సిస్టర్ అనికానీ పిలవాలంటే వారికి ఎంతో సహనం, సంస్కారం ఉండాలి” అన్నాడు. స్వామి వివేకానంద అక్షరాలా అదే పని చేశారు. భారతదేశంలో ఆవిధమైన సహనం అనాదిగా ఉంది. అసహనం అనేది ఏనాడూ లేదు, ఉండబోదు.

భారతీయ సంస్కృతిలో అన్నా చెల్లెళ్ళ అనుబంధం కూడా అపూర్వమైనది. సహజంగా ప్రతి దేశంలో తల్లిదండ్రులు పిల్లలమధ్య జరుపుకొనే ‘పేరెంట్స్ డే, ఫాదర్స్ డే, మదర్స్ డే, థ్యాంక్స్ గివింగ్ డే’ లాంటివి ఉంటాయి. కానీ, భారతదేశంలో చెల్లి తన అన్న క్షేమం, లాభం, ఆరోగ్యం కాంక్షిస్తూ అతని చేతికి కట్టే రక్షా బంధన్ అనే రాళ్ళీ అద్వితీయమైనది.

అన్నదమ్ముల ఐకమత్యం

స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసంలో ఒకసారి, “అన్నదమ్ములు ఐకమత్యంగా ఉండాలి, అన్యోన్యంగా ఉండాలి, అనుకూలంగా ఉండాలి. అన్నదమ్ములు ఐకమత్యంతో సుప్రీమ్ స్టేజికి వెళ్ళాలి. కానీ, ఈనాడు కొందరు సుప్రీమ్ కోర్టుదాకా వెళుతున్నారు. ఇది ఎంత హాస్యాస్పదం!” అన్నారు.

మరో సందర్భంలో మాట్లాడుతూ, “బాల్యంలో రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు బంతి ఆట ఆడుకుంటున్నారు. కొంతసేపటికి రాముడు ఆడి ఆడి అలసిపోయి చెమట కార్చుకుంటూ వచ్చి తల్లి కౌసల్య ఒడిలో కూర్చున్నాడు. రాముడు చాలా ఆనందంగా ఉన్నాడు. కౌసల్య అడిగింది, “ఇంత శ్రమపడి వచ్చావు. ఏమిటి నీ ఆనందానికి కారణం?” అప్పుడు రాముడు, “అమ్మా, ఈనాడు బంతి ఆటలో భరతుడు గెలిచాడు. నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది” అన్నాడు. కొంతసేపటికి భరతుడు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు, కానీ చాలా విచారంగా కనిపించాడు. “నాయనా!

గెలిచినందుకు ఆనందంగా ఉండాలికానీ, ఎందుకు విచారిస్తున్నావు?” అని అడిగింది, కౌసల్య. “అమ్మా, నేను ఓడిపోయే పరిస్థితిలో నన్ను గెలిపించాలని అన్నయ్య కావాలని ఓడిపోయి నాకు గెలుపు సందించాడు. నా నిమిత్తమై అన్న ఓడిపోవడం నాకు చాలా కష్టంగా ఉంది” అని భరతుడు చెప్పాడు.

ఆనాటి అన్నదమ్ముల అన్యోన్యత, అభిమానం, ఐకమత్యం ఇంత పవిత్రంగా ఉండేది. సమత, సమగ్రత, సమైక్యత, సౌభ్రాతృత్వము ఈ నాలుగు గుణాలు అవసరం అని శ్రీరాముడు అన్నాడు. అప్పుడే వ్యక్తిత్వము ప్రకాశిస్తుంది; దేశానికి ఆదర్శాన్ని అందిస్తుంది. ఇటువంటి అవగాహన, సమన్వయం, సర్దుకుపోయే తత్త్వం అన్నదమ్ముల మధ్య అంతర్ధానం కాకూడదు. అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెళ్ళు, కుటుంబం, సంఘం, దేశంలోని సభ్యులందరూ చక్కని అండర్స్టాండింగ్, అడ్జస్ట్మెంటు కలిగి ఉండాలని స్వామి పదేపదే భక్తులను ఉద్దేశించి ఉద్ఘోషించారు.

మహాభారతం గురించి తెలియని భారతీయులుండరు. పాండవులు ఐదుగురు, ఐకమత్యానికి మారుపేరు. ఒకరిని ఒకరు గౌరవించుకుంటూ, ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క విద్యలో నిపుణులై తమ జీవనం సాగించారు. అదేవిధంగా కౌరవులు వందమంది. మంచైనా చెడైనా అన్నగారైన దుర్యోధనుడి మాట జవదాటలేదు. కౌరవులు వందమందైనా వారికి ఒకే ఒక్క సోదరి, దుశ్యల. ఆమెను అల్లారుముద్దుగా చూసుకునేవారు. ఇక్కడ మరో విశేషమేమంటే, కౌరవులు, పాండవులు అన్నదమ్ముల బిడ్డలే కాబట్టి, పాండవులకూడా దుశ్యలను స్వంత సోదరిలాగే గౌరవించారు, అభిమానంగా చూసుకున్నారు. అదీ సోదర ప్రేమ. కజిన్స్ మధ్య ఎన్ని కలతలున్నా సోదరి విషయంలో ఒకటే ప్రేమ. ఒక సందర్భంలో ధర్మరాజు శ్రీకృష్ణుడితో ఇలా అన్నాడు, “సోదరులమైన మా పాండవులు, కౌరవులమధ్య కలహమొస్తే మేము ఐదుగురు, వాళ్ళు వందమంది. కానీ, బయటివారు మామీద పోరాటానికి వస్తే మాత్రం మేము నూటయిదుమందిమి సుమా!” అన్నాడు.

అన్నాచెల్లెళ్ళ అనుబంధం

పదిహేనేళ్ళ అన్నకి బస్సు ఏక్సిడెంటయి, రక్తం బాగా పోయిందట. అతనికి రక్తం ఎక్కించడానికి డాక్టర్లు ప్రయత్నిస్తూ, అతని చెల్లి రక్తం గ్రూపు సరిపోయిందని నిర్ధారించారు. “అన్న బతకాలంటే నువ్వు రక్తం ఇస్తావా?” అని డాక్టరు అడిగాడు. క్షణమాలోచించక సరేనంది చెల్లి. రక్తం ఎక్కించడం ప్రారంభమైంది. అన్న మొహంలో వెలుగు కనబడింది. నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచాడు. చెల్లి ఆనందంతో పక్కనే ఉన్న అమ్మను అడిగింది, “అమ్మా, నేను అన్నతో మాట్లాడవచ్చా?”

“తప్పకుండా మాట్లాడవచ్చమ్మా! ఏం చెప్పామనుకుంటున్నావు?” అని అడిగాడు డాక్టర్.

“ఏం లేదు, నా బొమ్మలన్నీ అన్నని తీసుకొమ్మని చెప్పాలి. నేను రక్తం అంతా అన్నయ్యకి ఇస్తున్నాను కదా! ఇంక ఐదు నిమిషాలు బతికితే చాలు డాక్టర్” అంది పాప అమాయకంగా. అన్న బతకాలంటే తన రక్తం మొత్తం ఇచ్చేయాలనుకున్నది అమాయక సోదరి.

స్వామి మనసుండి ఆశించే ప్రేమ ఇలాంటిదే. తనకొక సోదరుడు లేదా సోదరి ఉంటే అదృష్టమనుకునేవారెందరో ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నారు. కాబట్టి, ఆ అదృష్టమున్నవారు అది గుర్తించాలి. మన అక్కచెల్లెళ్ళను, అంటే ఆడబడుచులను కులదైవాలుగా భావించాలి. సోదరుడికి షరతులు లేని ప్రేమ అందించేది అమ్మ తరువాత అమ్మ లాంటి సోదరి మాత్రమే.

వనవాసం సమయంలో లక్ష్మణుడు సీతారాములను కంటికి రెప్పలా చూసుకున్నాడు. యుద్ధ సమయంలో లక్ష్మణుడు మూర్ఛిల్లినప్పుడు రాముడు చాలా దుఃఖిస్తూ, “ప్రపంచంలో కౌసల్యవంటి తల్లివైనా పొందవచ్చును, సీతవంటి భార్యవైనా పొందవచ్చును. కానీ, లక్ష్మణుని వంటి సోదరుణ్ణి పొందలేను” అన్నాడు. అదేవిధంగా భరతుడు రామాజ్ఞతో రామ పాదుకలను ప్రతిష్ఠించుకొని పాలనచేస్తూ, రాముని పునరాగమనంకోసం ఎదురు చూశాడు. రామాయణంలో ఈ అపూర్వ సోదర ప్రేమ జగత్తుకే ఆదర్శాన్ని చాటింది, అన్నారు స్వామి.

పెద్దల బాధ్యత కూడా ఉంది

ఈ కాలం కొన్ని కుటుంబాల్లో పిల్లల మధ్య 'సిబ్లింగ్ రైవల్రీ' అనే శత్రుత్వం పెరుగుతోంది. వాళ్ళు కొట్టుకోవడం, మాట్లాడుకోవడం మానేయడం కూడా జరగడం సైకాలజిస్టుల రికార్డుల్లో సంఖ్య పెరుగుతుంది. తనకన్నా తన తమ్ముడు లేదా చెల్లంటే అమ్మానాన్నలకు ఇష్టమని భ్రమపడి విరోధం పెంచుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి ఆ తల్లిదండ్రులకు పిల్లలిద్దరూ రెండు కళ్ళలాంటివారు. ఏ కన్ను ముఖ్యం అంటే ఏమి చెప్పగలరు? ఆ పిల్లలు రామలక్ష్మణుల్లా ఉండాల్సింది పోయి వారి సుగ్రీవుల్లాగ తయారవుతున్నారు.

ఇటువంటి పరిస్థితిలో తల్లిదండ్రులు మాట్లాడే తీరులో జాగ్రత్త వహించాలి. ముఖ్యంగా నేటి పెద్దలు, స్వామి ప్రసంగాలను బాగా చదివి జీర్ణించుకుని మానవతా విలువలగురించి వచ్చిన 'ఇహెచ్వి' గ్రంథాలను చదవాలి.

మన పిల్లలు, తమలో సహనం, సోదర భావం పెంచుకొని, సమాజాన్ని తమ కుటుంబంగా భావించాలంటే, ఈ చిన్న విషయాలు ఆచరించగలిగితే మేలు:

పిల్లలు ఎల్లవేళలా నేర్చుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉంటారు.

పిల్లల మనసు తెల్ల కాగితాల వుస్తకం లాంటిది. మీరు రాసేదే అర్థమవుతుంది.

రామాయణ, మహాభారత, ఇతర మత గ్రంథాల్లోని ఐకమత్యానికి సంబంధించిన కథలు రాత్రి పడుకొనే ముందు చెప్పండి.

వారు తప్పు చేస్తున్నారని వేలెత్తి చూపటంకన్నా వేలు పట్టుకుని సన్మార్గంలో నడిపించండి.

బాలవికాస్ కార్యక్రమాలనుగురించి చెప్పి, వారు ఉత్సాహంగా పాల్గొనేలా చేయండి.

పిల్లల్ని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మకొకరితో పోల్చవద్దు.

పిల్లలు పెద్దల్ని అనుకరిస్తారు కాబట్టి పెద్దలు తమ ఆత్మీయులతో కలసిమెలసి ఉండాలి

పిల్లల్ని బెదిరించడంకన్నా ప్రేమతో త్వరగా మార్చవచ్చు

వారికి మంచి, చెడు, శత్రువులు, మిత్రుల మధ్య తేడా తెలియదు. అటువంటివి వారికి సున్నితంగా వివరించాలి.

పిల్లలకు పదేళ్ళు వచ్చేసరికి వాళ్ళని స్నేహితులుగా చూడండి.

ఇటువంటి సలహాలు, వందలాది సూచనలు స్వామి ప్రసంగాల్లో అడుగడుగునా కనబడతాయి. అవి చదివి మన పిల్లలమధ్య అనురాగం, ఆప్యాయత, ఐకమత్యం పెరిగేలా ప్రయత్నించాలి. ❖

దారిద్ర్యానికి, తన్నిర్మూలనకు మన కర్మలే కారణం

శ్లో॥ అదాన దోషేణ భవే ద్దర్శిద్రో, దారిద్ర్య దోషేణ కరోతి పాపం,

పాపా దవశ్యం నరకం ప్రయాతి, పునర్దర్శిద్రో పునరేవ పాపీ

ఎవడైనా ఎవరికిని ఏమీ యియ్యని పాపంచేతనే దరిద్రుడవుతాడు. దారిద్ర్యంవల్ల మళ్ళీ పాపాలు చేస్తాడు. పాపం చేసి నరకానికి పోతున్నాడు. మళ్ళీ దరిద్రుడై పుట్టి మళ్ళీ పాపాలే చేస్తాడు. కావున, ఉన్నంతలో ప్రక్కవాళ్ళకి కాస్త పెట్టే గుణం ఉండాలి. దానివల్లనే మానవుడు మంచి దశకి రాగలడని అర్థము.

(సూక్తి ముక్తావళి)

పనితాజ్ఞోతి:

మహిళ ఆశించేది ఏమిటి?

చంద్రమౌళి రమాదేవి

ఒక మరాఠీ కవయిత్రి వేసిన ఒక ప్రశ్న పురుషులని ఉద్దేశించినది అయినా స్త్రీలని కూడా ఆలోచింపజేసేలా ఉన్నది. ఏమిటా ప్రశ్న? ఆమె కవితలో ఒక స్త్రీ తన భర్తతో, తనని కోపగించుకోవద్దని, అపార్థం చేసుకోవద్దని, తన మాటలని తేలికగా కొట్టిపారేయవద్దని, సరిగ్గా అర్థం చేసుకొమ్మని చెబుతూ, ఆపై ఇలా అంటుంది, “నా నుదుటిపైన కుంకుమబొట్టు నీ పేరున, నా పాపిటలో సింధూరం నీ పేరున, నా మెడలో మంగళసూత్రం (నల్లపూసలుకూడా) నీ పేరున, నా చేతులకి గాజులు నీ పేరున, నా కాలివ్రేళ్ళకి మెట్టెలు నీ పేరున, నా గర్భంలో నవమాసాలు పెంచి, నా రక్తం పంచి ఇచ్చి, పాలిచ్చి పెంచిన పిల్లలు నీ పేరున! అంతేకాదు, ఇంటిని అందంగా, నీటుగా, నేర్పుగా నేను దిద్దుకుంటే ఇంటి బయట ‘నేమ్ ప్లేట్’ నీ పేరున! ఇంకా చెప్పాలంటే, పెద్దలకి వినయంగా, మర్యాదగా పాదాభివందనం నేను చేస్తే ‘దీర్ఘ సుమంగళీ భవ’ అనే ఆశీర్వాదం నీ పేరున! వ్రతాలు, నోములు శ్రద్ధగా నేను చేస్తే, ఆయుష్షు లాభం నీ పేరున! నాదంటూ నాది ఏమీ లేదు, అంతా నీ పేరే, నీదే! మరి, మరి నీ దగ్గర నా పేరున ఏమున్నది??”

నిజమే కదా! వివాహిత స్త్రీని తేలికగా మనం గుర్తించవచ్చు. వివాహితుడైన పురుషుని గుర్తించడానికి అనవాలు ఒక్కటంటే ఒక్కటి చెప్పగలమా! ‘పూజకొద్దీ పురుషుడు’ అంటారు. బంగారు పూలతో పూజ చేసి ఉంటుంది, అందుకే మంచి భర్త దొరికాడు అంటారు. అంతేగాని, ‘పూజకొద్దీ పడతి’ అనే నానుడి రూపుదిద్దుకోలేదు.

రథానికి రెండు చక్రాలవలె అంటూ కూడా మనం చూపించే కొన్ని తేడాలనుగురించి వివరిస్తూ, స్త్రీకి గల సమున్నతమైన స్థానంగురించి, స్త్రీల త్యాగనిరతిని గుర్తిస్తూ వారికివ్యభిక్ష కొన్ని అందమైన, గౌరవప్రదమైన బిరుదులగురించి స్వామివారి అమృత వచనాలని ఆలకిస్తూ ముందుకి సాగుదాం:

“పతిని బ్రతికించుకున్న సతులు అనేకమంది ఈ దేశంలో ఉన్నారు కానీ, సతిని బ్రతికించుకున్న పతి ఒక్కడైనా ఉన్నాడా?”

స్వామివారి సూటి ప్రశ్న ఇది. నిజమేకదా! ‘సతీ సహగమనం’ గురించి విన్నాము కానీ ‘పతీ సహగమనం’ అనే మాట మన దేశ చరిత్రలో మచ్చుకైనా కానరాదు కదా!

వివాహం అనేది ఆడ, మగ ఇరువురి జీవిత పథాలలో ఒకేలా వచ్చే అందమైన మలుపు. కానీ అక్కడికి

చేరుకోవడానికి మగవారికి 'ఉచిత ప్రవేశం' కాని, ఆడపిల్లలకు మాత్రం 'ఎంట్రీ ఫీజు' నిర్ధారిస్తారు. స్వామివారు మందలిస్తున్నారు, చూడండి:

“విద్యాభ్యాసం పూర్తి అయిన తరువాత మగపిల్లలు వివాహ సమయంలో కట్నాలు తీసుకుంటున్నారు. ఇది చాలా తప్పు. తప్పే కాదు, పాపం కూడా. ఎంతో చక్కగా పెంచబడిన ఆడపిల్ల వివాహ సమయంలో కుర్రవాడికి ఇవ్వబడుతున్నది. అదే పెద్ద బహుమతి. వధువుతోపాటు వరకట్నం ఎందుకు అడగాలి?”

నిజమే కదా! తను పుట్టి పెరిగిన ఇంటిని, తనవారిని వదిలి వచ్చే వధువు తన ఇంటిపేరును కూడా వదిలి కొత్త ఇంటికి, కొత్త పరిసరాల - కొత్త మనుష్యుల నడుమ ఏ నమ్మకంతో వస్తుంది? తన అలవాట్లను, అభిరుచులని, అభిప్రాయాలని కొంత సడలించుకొని భర్తకి అనుగుణంగా తనని తాను మలచుకునే ప్రయత్నం ఎందుకు చేస్తుంది? భర్త మనసులో తనకి ఒక సుస్థిరమైన స్థానం ఉండాలని, గౌరవంత ప్రేమ, చిట్కితం ఆత్మీయత కావాలనుకుంటుంది. తనకి జీవిత భాగస్వామినిగా ఇవ్వవలసిన హక్కులు భర్త సౌమ్యంగా, ఎటువంటి వ్యతిరేకత చూపించకుండా ఇవ్వాలని ఆశిస్తుంది. అది అత్యాశ కాదు కదా! స్వామివారి మధుర వచనాలని ఆలకిద్దాం:

“స్త్రీలయొక్క మనోభావాలు అర్థం చేసుకోవడానికి పురుషులు ప్రయత్నించాలి. పురుషులయొక్క మనో భావాలను స్త్రీలుకూడా అర్థం చేసుకోవాలి. అన్యోన్య అవగాహనవలననే చక్కటి ఆనంద మయమైన జీవితాన్ని ఇద్దరూ గడపగలుగుతారు”

భారతీయ స్త్రీ తన కనీస హక్కులని ఆశిస్తుంది కాని భర్తని శాసించాలని ఆశించదు. ఇప్పుడు ఒకసారి కొంచెం వెనకకి తిరిగి ప్రారంభంలో చెప్పబడిన కవితపై దృష్టి సారించి ఆపై ఆ కవితలోని ఉత్తర భాగం గమనిద్దాం.

ఆ 'భార్య'లోనివి విప్లవ భావాలు కాదు. ఇంతగా నాపేరున ఏమీ లేదు అనికూడా ఆపై ఏమంటుంది?

నేమ్‌ప్లేటులో తన పేరు ఉండాలని అనదు. మగవారు ఏదైనా సూత్రం ధరించాలని అసలే అనదు! మరి ఏమంటుంది??

ఎప్పుడైనా ఏదైనా ఆహార పదార్థం రుచిగా ఉంటే మెచ్చుకుంటూ రెండు వాక్యాలు అనమంటుంది. ఏదైనా ఆందోళనలో, చిరాకులో గొంతు పెంచితే కొంచెం శాంతంగా వినమంటుంది. తనకి ఏదైనా బాధ కలిగి మనస్సు వికలమైతే ఆసరా ఇచ్చే 'భుజం'గా నిలవ మంటుంది. వగైరా. వగైరా. భార్య మనసెరిగి భర్త మనసుకుంటేనే ఇంటిలో సుఖశాంతులు వెల్లివిరుస్తాయనే మన సంస్కృతి కూడా బోధిస్తుంది.

“ఎక్కడ స్త్రీలు గౌరవింపబడతారో అక్కడ సకల సంపదలూ విలసిల్లుతాయి. కనుక, స్త్రీలను మనము ఏమాత్రము హింసించరాదు, దూషించరాదు, విమర్శించరాదు. 'కలకంఠి కంట కన్నీరొలికిన సిరి ఇంట నుండ నొల్లదు' అన్నారు. స్త్రీ కన్నీరు కార్చిందంటే ఆ ఇంట్లో సిరిసంపదలు నిలువవు”

చూశారా! భార్యను ప్రేమగా ఆదరిస్తే ఇల్లు శాంతి నివాసమే కాదు, లక్ష్మీ నివాసం కూడా కాగలదు. భార్య ఆశించేది కూడా అదే. తన స్థానానికి ఉన్న విలువను కొంచెంలో కొంచెమైనా గుర్తించాలని ఆశిస్తుంది. ఉదా. ఇల్లు నీటుగా సర్దితే, వంట రుచిగా ఉంటే ఒక చిన్న ప్రశంసా వాక్యాన్ని ఆశిస్తుంది. ఇది మరీ అత్యాశ కాదేమో! కానీ వాస్తవాన్ని మనం సరిగ్గా గమనిస్తే, ఇంట్లోవారు గుర్తించినా, గుర్తించకపోయినా 'ఇల్లాలి'గా స్త్రీకి గల పదవి విలువను సమాజం తప్పుకం గౌరవిస్తుంది. ఆ దైవం అంగీకరించి, అంగీకరింపజేసే అమృత వచనాలివి:

“మన పూర్వీకులు వివాహమైన స్త్రీకి గృహలక్ష్మి, ఇల్లాలు, ధర్మపత్ని, అర్ధాంగి అనే ధర్మశాస్త్ర సమ్మతములైన బిరుదులిచ్చి గౌరవించేరు. స్త్రీ, పురుషులలో సహజంగా స్త్రీది సున్నితమైన మనస్సు. ఆమె సహన శీల, ప్రేమమూర్తి. ఇంటి

పనుల్లో నిమగ్నురాలైనా, ఉద్యోగ ధర్మాలు నిర్వర్తిస్తున్నా ఆమెను ప్రేమపూర్వకంగా అభిమానించడం భర్త ధర్మం. ఇది పురుషాధిక్య సమాజం అనే భ్రమలో స్త్రీని చలకన చెయ్యడం, ఆమెపై పెత్తనంచేస్తూ అవమానించడం అజ్ఞానం. ఆమెను నొప్పిస్తే కుటుంబ గౌరవం క్షీణిస్తుంది. నీ ఇంటి గౌరవం ఇంట్లోని స్త్రీకిచ్చే గౌరవమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.”

పురుషాధిక్య సమాజంలో మనుగడ సాగిస్తూ కూడా స్త్రీ తన విలువని కాపాడుకుంటూ, తనకు సమున్నతమైన స్థానాన్ని ఏర్పర్చుకోవడం ఎంతో ముదావహం. ‘ఇంటికి దీపం ఇల్లాలు’ అన్నారు. గృహలక్ష్మి, ధర్మపత్ని అంటామే కాని, గృహవిష్ణువు, ధర్మపతి అనే మాటలు మన

నిఘంటువులో లేనే లేవు. అర్ధనారీశ్వరుని పూజించే మనం ఇల్లాని ‘అర్ధాంగి’ అంటూ సమాన హక్కుల చట్టాన్ని ఆమోదించాము కదా! సాక్షాత్ ఆ దైవమే ప్రశంసిస్తూంటే, ఇంకా ఆశించేదేమిటి! తమ స్థానానికి వన్నెతెచ్చుకోవడం, పదిలంగా కాపాడుకోవడం ప్రతి స్త్రీ కర్తవ్యమే కదా! మన ప్రియతమ ప్రభువు ఏం సెలవిచ్చారో విందామా:

“అసలు ఈ దేశంలో సంస్కృతిని పరిరక్షించుకునేవారు మహిళలే! మగవారిని నైతిక పథంలో నడిపిస్తున్నది వారే! ఆధ్యాత్మిక చింతనను వారిలో రేకెత్తించేదీ మహిళలే”

ఈ ప్రశంసకి అర్హత సంపాదించుకోవడం మినహా ఇంకా ఆశించవలసిందేమిటి! ❖

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School

Alcot Gardens, Rajamahendravaram - 533 101, East Godavari Dist.

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Admission Notice 2016 – 2017

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School is a unit of the Sri Sathya Sai Central Trust, Prasanthi Nilayam, Anantapur, AP. It is a wholly residential boys' school following I.C.S.E. syllabus and offering free education from Class I to Class X.

Admission to Class I (Boys, Indian Nationals only) of the school will take place in June, 2016.

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school from 15-02-2015 by paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft Drawn from any Nationalised Bank in favour of 'Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', payable at Rajamahendravaram. For obtaining the application by post, please send a Demand Draft and a Self Addressed envelope (size 15 cm x 24 cm) with Rs 15 stamps affixed.

Only students who completed LKG and UKG in **English** medium should apply.

Age limit for admission to Class I is between 5 years and 6 years as on 31.8.2016.

Mode of selection will be as per norms prescribed by the "RTE Act 2009".

Important Dates:

Last date for issuing the forms: 31st March, 2016

Last date for receiving the filled in forms: On or before 10th April, 2016

Phone: 0883 2430989

CORRESPONDENT

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 51వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

న్యూజిలాండ్

ఆక్లండ్, వెల్లింగ్టన్లు ప్రముఖమైనవి. ఆక్లండ్లో జాతీయ స్థాయి సమావేశాలు నిర్వహించారు. స్వామి స్వీయ రచనల ఆధారంగా నాలుగు అంశాలుగా శీర్షికల నేర్పరచి ప్రసంగించమన్నారు. ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే - “హస్తాలు నీ సేవలో, మనసు నీ చింతనలో, హృదయం నీ ప్రేమతో, నేత్రాలు నీ దివ్యదర్శనంతో తరించనీయి ప్రభూ!” - అన్నది మూలం. తమ యావత్ జీవితాన్ని శ్రీ సత్యసాయి

అవతారోద్యమానికి అంకితం గావించాలనే తపన, ప్రార్థన, వారిలో ద్యోతకమైనాయి.

న్యూజిలాండ్లో ప్రకృతి సౌందర్యం పులకింపజేస్తుంది. నదులు, సెలయేళ్ళు, వంకలు కనువిందు చేస్తూంటాయి. దట్టమైన వృక్షసంపద ప్రకృతి రామణీయకతను ద్విగుణీకృతం చేస్తుంది. న్యూజిలాండ్లో ‘హాట్ స్ప్రింగ్స్’ చూడవలసిందే! ఇది నిజమా అనిపిస్తుంది. అదేమి వింతోగాని ఆ ‘హాట్ స్ప్రింగ్స్’లో నీరు సలసలా కాగుతూ పొగలు కక్కుతూంటుంది. ఎందుకలా? అర్థం కాదు. ఒకచోట నీరంతా సిరా రంగు. అంటే దట్టమైన నీలం. మరోచోట నీరు పసుపు రంగులో ఉంటుంది. మరొకచోట ఇటుక రంగులో కనబడుతుంది. “ధాత్రిని అతి సౌందర్యరాశిగా చేసిన స్వామీ, పొగడ తరమె నిన్ను!” అనిపిస్తుంది ఆ సుందర దృశ్యాలను చూస్తూంటే. పర్యాటకులు ఆసక్తిగా తిలకిస్తూంటారు. ఎన్ని కెమేరాల్లో సృష్టిని బంధించగలం చెప్పండి. కుదిరే విషయం కాదు. చూస్తూంటే తన్మయులమైపోతాము. “భగవాన్! ఎన్ని కుంచెలతో ఈ రంగులను దిద్దావయ్యా! ఏ పెయింట్లు వాడినావో! ఆ నీళ్ళు మరీ మరగకాచినట్లుండడానికి ఎన్ని బాయిలర్లు పెట్టినావో! నీకే తెలియాలి ప్రభూ” అనిపిస్తుంది.

వెల్లింగ్టన్ చర్చిలో సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు. శ్రీ రవిచంద్రగారు చాలా కృషి చేశారు. వెల్లింగ్టన్లో సుందర్, రేవతి దంపతులకు స్వామిపట్లగల భక్తిప్రపత్తులు నన్ను కదిలించివేశాయి. వాళ్ళ గృహంలో నేను చూస్తూండగానే బాబావారి అన్ని పటాలనుండి విభూతి రాలడం ప్రారంభించింది. హాలు, ఔడ్ రూమ్, కిచెన్ ఒకటేమిటి... అంతా విభూతిమయం, దివ్యపరిమళ భరితం.

“చక్కనైన పర్తిశుని ఎక్కడైన చూచారా....
 మీరెక్కడైన చూచారా
 ఇతడే శిరిడిశుడు ఇతడే పర్తిశుడు బాబా
 ఇతడేనయ్యా కలియుగావతారుడేగా
 మహిమల చూపే మన చిన్ని సాయినాథుడే
 మోహన పర్తివాసుడే
 భక్తుల బాధలు తీర్చే పరమాత్ముడు ఇతడేగా”

ఫిలిప్పైన్స్

మనీలాలో సాయిభక్తులనేకమంది ఉన్నారు. ఉన్నతోద్యోగులు, సాయి భక్తులు అయిన యువకులు సంస్థను నడిపిస్తున్నారు. వీరిలో సీతారాం దంపతులు ప్రముఖులు. అంత చిన్న దేశంలో నిరంతరం కృషిచేస్తూ సేవాసదనమును నిర్వహిస్తున్నారు. వృత్తి విద్యలు నేర్పిస్తారు. ఉపాధి కల్పనకు తోడ్పడతారు. ఎందరెందరో యువజనులు, మధ్యవయస్కులు లబ్ధిపొందుతున్నారు. సాయి సంస్థ సభ్యులందరూ చిన్నవారు, సమవయస్కులు అవడంచేత కలసిమెలసి పనిచేస్తారు. మనీలాలో రెండు సమావేశాలు ఏర్పాటు చేశారు. “మళ్ళీ త్వరలోనే వస్తానని మాటిచ్చి వేదిక దిగండి” అని వారు అనడం నన్ను ఆశ్చర్యానందాలలో ముంచివేసింది.

ఫిజి

సువా, నాండి ప్రముఖ పట్టణాలు. మోహన్ గారు సంస్థల అధ్యక్షులు. ఉద్యోగాలకోసం ఫిజినుండి ఇతర దేశాలకు స్థానికులు వలసపోయినారు. పరిసర దేశాలైన ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్లకు విద్యావంతులైన యువకులు తరలి వెళుతున్నారు. ఫిజి ప్రధాన సమస్య ఇదే. దేశం అంతా పర్యాటక పరిశ్రమపై ఆర్థికంగా ఆధారపడింది. అక్కడకూడా స్వామి భక్తులైన దంపతులు ఒక ఆసుపత్రిని చక్కగా నిర్వహిస్తున్నారు. మరికొందరు భక్తులు అక్కడ వలంటీర్లుగా పనిచేస్తున్నారు. అక్కడ అన్నిరకములైన వైద్యసేవల నందించడం జరుగుతుంది. ఆసుపత్రి అన్ని హంగులతో ఉన్నది. ఒకరిద్దరు విదేశీ వలంటీర్లు సహితం పనిచేస్తుంటారు. ఇంతేకాకుండా, వారంతా ఇతర సేవార్థకరమార్గాల్లోకూడా చురుకుగా పాల్గొంటారు.

ఫిజి పర్యటనలో రెండు బహిరంగ సభలు దిగ్విజయంగా నిర్వహించారు.

“ఎటువంటివాడో మా సాయీశుడు ఎరుగుదురో మీరు ఇటువంటి దైవము ఎప్పటికి దొరకు!
 చేసిన పూజవల్ల దొరికెను దరిశనము
 చేసిన పూజవల్ల చేసితి నీ సేవలు”

అన్న భావంతో భక్తులు పరవశులవుతారు.

యూరప్ దేశాలైన ఇటలీ, స్విట్జర్లాండ్, కురేషియా, స్లోవీనియా, డెన్మార్క్, హంగరీ, హాలండ్, లుథ్వినియాలు ప్రకృప్రకృతుంటాయి. స్విట్జర్లాండులో మీరు సరిహద్దు వెంట నడుస్తూ ప్రాస్సు చూడవచ్చు. అక్కడ ఆల్ప్ పర్వతాలు చాలా సుందరంగా ఉంటాయి. దట్టమైన మంచుతో కప్పబడి ధగధగ మెరిసే వెండి కాంతులతో అలరారుతుంటాయి. కొన్ని ప్రదేశాలలో జలపాతాలు, సెలయేళ్ళు, పర్వతాల నానుకుని ప్రవహించే వంకలు చూడముచ్చటగా ఉంటాయి. మన పూర్వ విద్యార్థి కిషోర్ సాయి సంస్థను సమర్థవంతంగా నిర్వహిస్తూ దేశంలో మంచిపేరు తెచ్చుకున్నాడు. స్విట్జర్లాండు పర్యటనలో రెండు సభలు జరిగినవి. సభాసదులు స్వామి అవతారోద్యమాన్నిగురించి ఆసక్తిగా ఆలకించారు.

ఇటలీ

ఇటలీలో రోమ్ నగరం, వాటికన్ సిటీలో ప్రాచీన వైభవాన్ని చాటే కట్టడాలు మనలను మైమరపిస్తాయి. వీధులన్నీ పర్యాటకులతో క్రిక్కిరిసి ఉంటాయి. అక్కడ బాబావారి చిరకాల భక్తులున్నారు. ప్రశాంతి నిలయంలో స్వామి పుట్టినపండుగ వేడుకకు భారీ ‘బర్త్ డే కేకు’ను సిద్ధం చేసేది వీరే. ప్రతి సంవత్సరం బర్త్ డే కేకు సైజు, డిజైను మారుతుంటాయి. ఆరోజున ప్రశాంతి నిలయం మందిరం వరండా ఎంతో సందడిగా ఉంటుంది. చుట్టూ జ్యోతులతో అవృతమైన ఒక చిన్న కొండంత కేకును స్వామి కట్ చేస్తూంటే చూడవలసిన సందర్భమది.

ఇటలీనుండి సంగీత వాద్య బృందాలు ఎన్నో ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి స్వామి సన్నిధిలో కచేరీలు చేయడం

మనకు తెలిసిన విషయమే. కేథాలిక్ క్రైస్తవులే అంతా. పెద్దపెద్ద చర్చిలు, ప్రశాంత వాతావరణంలో ప్రార్థనలు, శ్రావ్యమైన పియానో వాద్య ధ్వనులు, భక్తితో మోకరిల్లుతూ ప్రార్థించే భక్తులు అడుగడుగునా కనిపిస్తారు. ఎక్కడించి తెచ్చారో సామగ్రి, ఇంత పెద్ద కట్టడాలు ఎలా నిర్మించారో, అతి ప్రాచీన భవనాలను గౌరవంతో భక్తి భావంతో ఎలా కాపాడుకుంటున్నారో తలుచుకుంటేనే ఆశ్చర్యమేస్తుంది. నమ్మశక్యం కాదుకూడా. సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ ఆఫ్ అస్సిసి - చూడవలసిన క్షేత్రమిది. వాటికన్ మహానగరంలోనైతే సందర్శకులు పెద్దపెద్ద క్యూలు కడతారు. వేలకి వేలు ప్రతి రోజూ దర్శిస్తుంటారు.

మిలన్ మహానగరంలో 'మదర్ సాయి' అనే విశాలమైన సేవాసదనమున్నది. అక్కడ భక్తులు అద్భుతమైన సేవల నందిస్తున్నారు. బాలబాలికలకు, వికలాంగులకు, మానసిక రోగులకు విశేషసేవల నందిస్తున్నారు. విద్య, ఉపాధి కల్పనలకు సంబంధించిన సేవలుకూడా సల్పుతున్నారు. నిరంతరం సేవ కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. కార్యకర్తలు విధిగా పాల్గొంటారు. ఇటలీ సాయి సంస్థలో శకుంతల గారు ప్రముఖ నాయకురాలు. వారి నేతృత్వంలో చాలా సంవత్సరాలుగా అనేకమంది భక్తులు బృందాలుగా ఇటలీనుండి ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి స్వామిని దర్శించుకుంటున్నారు.

కురేషియావారు అలంకరణలో ప్రవీణులు. గతంలో పలుమార్లు ప్రశాంతి నిలయంలో క్రిస్మస్ వేడుకల సందర్భంగా అలంకరణలు చేశారు. అక్కడ బాబావారి భక్తులు అనేకులున్నారు. వేదాధ్యయనంపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ కనబరుస్తుంటారు. అంతేగాక, స్వామి సాహిత్యంపై పట్టు ఉన్నవారు చాలామంది కనిపిస్తారు.

స్లోవీనియాలో మన సాయి సంస్థలో రెండు మూడు వందలమంది ఉన్నారు. సాయి భక్తిగీతాలు శ్రావ్యంగా పాడతారు. అక్కడ ఒక సభలో నేను ప్రసంగించడం జరిగింది. వారి భక్తి ప్రపత్తులు గణనీయమైనవి.

డెన్మార్క్, కోపెన్ హేగన్లో ఒక సభ జరిగింది. యూరప్ చుట్టుప్రక్కల పర్యటిస్తున్నానని తెలిసినవారు నన్ను అక్కడికి

అహ్వానించడం జరిగింది. అక్కడ ప్రూజన్ దంపతులతో సంభాషిస్తుంటే, స్వామి వాఙ్మయమును వారు ఔపోసన పట్టినారా అనిపించింది. ఆ దంపతులు ఆదర్శప్రాయులు. ప్రొ|| ప్రూజన్ మన ప్రశాంతి నిలయంలో ప్రతి సంవత్సరం కనీసం మూడు మాసాలపాటు యూనివర్సిటీలో ఎమ్బిఎ విద్యార్థులకు పాఠాలు చెప్తారు.

హంగరీ, బూడాపెస్ట్లో పెద్ద సభ నిర్వహింపబడింది. ఆడిటోరియం నిండిపోయింది. ప్రశ్నలను సంధించారు. 'చెంత నేనుండగా చింత ఎందుకు?' అని తాము ఇచ్చిన హామీని బాబావారు నెరవేర్చుకుంటున్నారా అన్నట్లు నాచేత తగు జవాబుల నిప్పించారు. మన సాయిభక్తుల సౌజన్యంతో అక్కడి రాజప్రాసాదాలు, పరిసరాలు చూడడం జరిగింది.

హాలండ్లో ఆమ్స్టర్డాం ప్రధాన కేంద్రం. పట్టణం చాలా సుందరంగా ఉంటుంది. ఎక్కడ చూచినా ప్రవాహాలు. ఇరుప్రక్కలా భవంతులు ప్రాచీన కట్టడాలవలే ఉంటాయి. పట్టణం మధ్యలో ప్రముఖమైన, విశాలమైన ఆడిటోరియంలో ఒక మహాసభ నిర్వహించారు. రెండువేల మందికిపైగా హాజరయ్యారు. నా ప్రసంగాన్ని 'డచ్' భాషలోకి అనువదించారు. ప్రసంగం అనంతరం ప్రశ్నోత్తరాల కార్యక్రమం జరిగింది.

లుథేనియాలో విల్లినియస్ ప్రధాన కేంద్రం. టౌన్ హాలులో సభ జరిగింది. అక్కడకూడా అనువాదకుల నేర్పాటు చేశారు. ఇక్కడ అపురూపం, ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే, వారి భక్తితన్మయత్వం, భావతాదాత్వం. భజన సమయంలో అద్భుతంగా పాటలు పాడుతూ వాళ్ళు కళ్ళు మూసుకొని ఆనందాశ్రువులు రాలుస్తుంటే నా మటుకు నాకు 'వీరికి ఇంతటి భక్తి ఎక్కడించి వచ్చింది' అనిపించింది. అక్కడ మూడు సమావేశాల నేర్పాటు చేశారు. టౌను హాలులో జరిగినది బహిరంగ సభ. మిగిలిన రెండు సభలు స్వామి భక్తులకోసం ప్రత్యేకంగా నిర్వహింపబడినవి.

విమానం మెట్లు దిగుతూండగా నా తడబాటు చూసి సాక్షాత్తు ఫైలట్ స్వయంగా నా సంచీ పట్టుకుని ముందుకు నడిపించాడు. ఇది చూసి సిబ్బంది అవాక్కయ్యారు. కానీ, నాకు తెలుసు కారణం - అదే, బాబా అనుగ్రహం.

(సశేషం)

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 57వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

స్వర్ణ ఫలకం - దివ్య లింగం

1980 జూన్ 4 నుండి స్వామి పదిరోజులు కాశీలో పర్యటించిన సందర్భంగా ప్రకృతి సౌందర్యం తిలకిస్తూ, అహోదంగా నాలుగు కార్లలో భక్తులను వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళి వాళ్ళకు అనేక అద్భుతమైన అనుభవాలను కలుగజేశారు. రమణీయమైన విశ్రాంతి ప్రదేశమగు డచ్‌గామ్‌లో ఒక సాయంత్రం అక్కడ ప్రవహిస్తున్న ఒక సెలయేరు తీరమున ఇసుక తిన్నెలపై ఉపవిష్టులైన స్వామి చుట్టూ భక్తులు కూర్చొని ఉన్నారు. కొంత సమయం ఆధ్యాత్మిక గోష్ఠి గావించిన తరువాత, తమ ముందు ఉన్న ఇసుకపై చేతి వ్రేలుతో ఏవో గీతలతో రేఖాచిత్రం గీయసాగేరు. ఆ ఇసుకనుండి ఏదో పవిత్రమైన వస్తువును సృష్టించుటకు అది నాంది అని తెలిసిన భక్తులు ఉత్సుకతతో ఎదురుచూచుచుండగా స్వామి తమ రిక్తహస్తములను ఇసుకలోకి జొనిపి 4"X4" వైశాల్యంగల స్వర్ణ ఫలకమును వెలికితీసేరు. ఆ ఫలకంపై లక్ష్మీ సమేత బద్రి నారాయణుని చిత్రం ముచ్చటగా ముద్రించి ఉంది.

ఆ ఫలకమును భక్తులందరూ దర్శించి నమస్కరించుటకు వీలుగా ఒక వెండి పళ్లెములో ఉంచి, ఒక భక్తుడు దానిని అందరివద్దకు తీసుకువెళ్ళి చూపించేడు. కొందరు ఆ ఫలకమును కెమేరాతో ఫోటో తీసేరు. తరువాత స్వామి అదే ప్రక్రియ ననుసరిస్తూ ఆ ఇసుకనుండి రెండు అంగుళముల నిడివి గల ఒక స్ఫటిక లింగమును సృష్టించి అందరికీ చూపుచూ, అది జగద్గురు ఆదిశంకరాచార్యులవారు అమర్‌నాథ్ గుహలో

డచ్‌గామ్ సెలయేరు తీరమున భగవాన్

హిమలింగము క్రింద ప్రతిష్ఠించినది అని వివరించగా, అక్కడ చేరిన భక్తులందరూ స్వామియొక్క అద్భుత సృష్టికి ఆశ్చర్యపడి, భక్తితో నమస్కరించేరు. ఆఖరున స్వామి వాటిని యథాస్థానమున పునఃప్రతిష్ఠించుటకు అదృశ్యం గావించేరు.

అద్భుత సృష్టి - అనుగ్రహ వృష్టి

మరొక సందర్భంలో పహల్ గామ్ సమీపమున లిడ్డర్ నదీ తీరమున స్వామి చుట్టూ భక్తులు కూర్చొని ఉండగా ఇసుకనుండి మూడంగుళముల నిడివి గల ఒక అద్భుత స్పటిక లింగమును సృష్టించి, “చిదంబరంలో ఆది శంకరాచార్యులవారు ప్రబలమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తి వ్యాప్తి కొరకు ప్రతిష్ఠించిన లింగమిది” అని వివరించి అందరికీ చూపించేరు.

జూన్ 9వ తేదీన లిడ్డర్ నది సమీపములోని అతిథి గృహమునకు ఆనుకొని ఉన్న ఉద్యానవనంలో భక్తుల మధ్య ఉపవిష్టలయ్యే ముందు ఒక గులాబీ పువ్వును త్రుంచి దానిమీద గట్టిగా నోటితో ఊదేరు. అది ఒక శివలింగముగా మారిపోగా దానిని కల్నల్ బెరీకి ఇచ్చేరు.

అదే రోజున ఆ నదీ తీరమున కూర్చుని స్వామి శ్రీచక్రము చెక్కబడిన ఒక పతకమును సృష్టించేరు. తరువాత తమ దివ్య హస్తమునుండి సృష్టించిన చేతి గడియారాలు జనరల్ మల్వోత్రా, సోహన్ లాల్ కు ఇచ్చేరు; మేజర్ కౌల్ కు బంగారు ఉంగరం; సోహన్ లాల్, కల్నల్ బెరీలకు అక్షయ విభూతి భరిణలు సృష్టించి ప్రసాదించేరు.

జనరల్ మల్వోత్రా సతీసమేతంగా 1974, 1976 లలో, తిరిగి 1980 జూన్ లో కాశ్మీరులోనూ భగవాన్ ని దర్శించుకున్నాడు. 1980 అక్టోబరులో నాగ్ పూర్ జిల్లాలో పర్యటిస్తున్నప్పుడు తీవ్రమైన చర్మవ్యాధికి గురి అయ్యేడు. మొహం మీదంతా పొక్కులు వచ్చేయి. అధికార విధుల ఒత్తిడివల్ల దానిని నిర్లక్ష్యం చెయ్యగా, అతి త్వరలోనే ఆ వ్యాధి తీవ్రతరమై తలమీద, మొహంమీద, కళ్ళ చుట్టూ పుండ్లు ఏర్పడ్డాయి. వెంటనే ఆయన ఢిల్లీలోని ఆర్మీ హాస్పిటల్ కి వెళ్ళగా అక్కడ డాక్టర్లు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా ప్రయోజనం లేకపోయింది సరికదా ఆ వ్యాధి ఇంకా ఉధృతమై మొహంమీద, కళ్ళ చుట్టూ, తలమీదా పుండ్ల రూపం దాల్చి బాధపెట్టసాగింది. కన్నులు తెరవడం కూడా కష్టమైపోయింది. డాక్టర్లు నిస్సహా చెందేరు.

వైద్యం విఫలం అవడం చూసి ఆయన సతీమణి ప్రేమామల్వోత్రా ప్రశాంతినిలయం వచ్చి స్వామి దర్శనార్థం లైనులో కూర్చొని ఉండగా, స్వామి భక్తులను వరుసగా

చూస్తూ ఆమె ముందు నిలబడగానే ఆమె కంటిధారలతో స్వామి పాదాలు పట్టుకుంది. ఆమె ఏమీ నోరు విప్పి చెప్పకముందే స్వామి, “ఎందుకు భయపడతావు? అశ్రద్ధవల్ల వ్యాధి ముదిరింది. త్వరలోనే తగ్గిపోతుంది” అని చెప్పి విభూతి సృష్టించి ఇచ్చేరు. ఆమె ఢిల్లీ తిరిగి వెళ్ళి భర్తకు విభూతి ప్రసాదం ఇచ్చినప్పటినుండి వ్యాధి తగ్గుముఖంపట్టడం చూసి డాక్టర్లు ఆశ్చర్యపోయేరు.

మొహంమీద, కళ్ళ చుట్టూ ఉన్న పుండ్లనుండి చీము కారడం తగ్గినా శాశ్వతంగా మచ్చలుండిపోతాయని, కనురెప్పలు మూసినప్పుడు సూదులతో గ్రుచ్చినంత బాధ మరికొన్నాళ్ళుంటుందని, పుండ్లు కంటిలోపలకూడా ఉండటంవల్ల చూపు మందగించడంకానీ, పూర్తిగా పోవడంకానీ సంభవించవచ్చుననీ కంటి డాక్టర్లు చెప్పేరు. డాక్టర్ల హెచ్చరికలన్నీ ప్రక్కకునెట్టి జనరల్ మల్వోత్రా వెంటనే సతీసమేతంగా ప్రశాంతి నిలయం వచ్చేడు.

స్వామి మల్వోత్రాను చూచి పిలిచి, “భయపడకు. నేను నీకు చూపు ఇస్తాను” అన్నారు. స్వామి భోజనం చేసే సమయంలో మల్వోత్రాకి తమ ఎదురుగా కూర్చొని భోజనం చేసేటట్లు ప్లేటు పెట్టించారు. భోజనం సమయంలో స్వామి మల్వోత్రా కళ్ళవైపు కొన్ని క్షణాలు సూటిగా చూస్తూ ఉండడం మల్వోత్రా గమనించేడు. వారం రోజుల్లో చూపు యథాతథంగా వచ్చేసింది. మొహం మీద మచ్చలు పూర్తిగా అదృశ్యమయ్యాయి. ఢిల్లీ వెళ్ళేక అది చూసి ఆర్మీ డాక్టర్లు నిర్భాంతపోయేరు.

ప్రొ॥ వి.కె. గోకాక్ అనుభవాలు

ప్రొఫెసర్ వి.కె. గోకాక్ 1976లో బెంగళూరు యూనివర్సిటీ వైస్ ఛాన్సలర్, అరవిందో భక్తులు, జ్ఞానపీఠ్ అవార్డు గ్రహీత. భగవాన్ బాబావారి దర్శనం చేసుకున్న వారి ఆనందానుభవం ‘దర్శన్’ అనే సంచలనాత్మకమైన ఆంగ్ల కవితగా రూపొందింది.

1976లో శ్రీమతి శారద గోకాక్ ప్రాణహాని కలిగించే శ్వాసకోశ సంబంధిత వ్యాధికి గురి అయింది. ఆధునిక వైద్యం విఫలమయింది. ఆమెకు శస్త్ర చికిత్స చేస్తే, అది విజయవంతమైతే, కొన్ని సంవత్సరములపాటు మాత్రమే

జీవించే అవకాశం ఉందని, లేకపోతే నాలుగైదు నెలలకంటే జీవించడం సాధ్యం కాదనీ శస్త్ర చికిత్సా నిపుణులు చెప్పేరు. గోకాక్ దంపతులు వెంటనే వైట్ ఫీల్డ్ వెళ్ళి స్వామిని దర్శించేరు. స్వామి ఆమెకు విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి, “ఏ ఆపరేషనూ వద్దు. వ్యాధి తగ్గిపోతుంది” అని వారిని ఆశీర్వదించి పంపేరు. నాలుగు రోజులు పోయిన తర్వాత ఆమెకు ఆ వ్యాధి బాధ తగ్గినట్లు అనిపించి వైద్యులను సంప్రదించగా, వారు అన్ని పరీక్షలూ చేసి, వ్యాధి పూర్తిగా అదృశ్యమైనట్లు నిర్ధారించి, స్వామి ఆశీస్సుల ప్రభావానికి ఆశ్చర్య చకితులయ్యేరు. ఆ తర్వాత ఆమె 18 సంవత్సరాలు సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో జీవించేరు.

1981 నుండి 1986 వరకూ ప్రొ॥ వి.కె. గోకాక్ శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ వైస్ చాన్సలర్ పదవిలో కొనసాగుతూ, భగవాన్ దివ్యశక్తికి నిదర్శనములైన ఎన్నో వారి మహిమలను చూసేరు. ఒక సందర్భంలో ఈ క్రింది అనుభవమును ఉదాహరించేరు. వారి మాటల్లోనే అది ఇక్కడ అందించబడింది:

“ఒకరోజున ఇటలీనుండి 40 మంది భక్తులు బృందావన్ కి స్వామి దర్శనార్థం వచ్చేరు. స్వామి మానవ రూపంలో ఉన్న దైవం అన్న ప్రగాఢ విశ్వాసం వాళ్ళ వినయంలో, కళ్ళలో, ప్రవర్తనలో ద్యోతకమవుతూంది. స్వామి వాళ్ళందరినీ, వాళ్ళతోబాటు నన్నూ ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు. వాళ్ళలో ఎవరికీ ఇంగ్లీషు రాదు. చిరునవ్వుతో వాళ్ళందరినీ స్వామి అనుగ్రహించేరు. తర్వాత అందరికీ విభూతి ప్రసాదం, కొందరికి హస్తచాలనంతో సృష్టించిన లాకెట్లు, ఉంగరాలు ఇచ్చేరు. తర్వాత పది నిమిషాలు, ఇటలీ భాష, ఇంగ్లీషు భాష మిశ్రమ భాషలో కుశలప్రశ్నలతో వాళ్ళ మనస్సులను రంజింపజేశారు. “ఉన్నది ఒకే భాష, అది హృదయ భాష” అన్న స్వామి మాటలకది ప్రత్యక్ష నిదర్శనం.

భగవాన్ సన్నిధిలో ప్రొఫెసర్ గోకాక్ దంపతులు

ఆ భక్తులలో అనేక సంవత్సరాలుగా క్రచెస్ (ఊతకజ్జలు) సహాయంతో నిలబడడం, నడవడం చేస్తున్న ఒక మధ్య వయస్కుడి నుండి స్వామి అతని క్రచెస్ అడిగి తీసుకుని, ఆ వికలాంగునితో, “నువ్వు ఇప్పుడు లేచి నిలబడి, అక్కడ భజన చేస్తున్నవాళ్ళ దగ్గరికి నడచి వెళ్ళు. ఊ.. లేచి వెళ్ళు” అన్నారు సాధికార స్వరంతో. అక్కడికి భజన స్థలం సుమారు వంద గజాల దూరముంది. అతడు మొదట నివ్వేరపోయి తర్వాత నేలమీద చేతులు ఆనించి, కష్టమీద లేచి నిలబడ్డాడు. అందరూ ఆహోకారాలు చేస్తూండగా స్వామి, “ఊ.. నడుచుకుంటూ వెళ్ళు” అంటూ సంజ్ఞయుక్తంగా ఆదేశించేరు. అంతే! అతడు నెమ్మదిగా ముందు తప్పుటడుగులు, తర్వాత మామూలు నడకతో వెళ్ళడం చూసిన భక్తులు, “జీసస్ మళ్ళీ వచ్చేడు” అన్న భావాన్ని వాళ్ళ భాషలో ఆనందంగా వ్యక్తం చేస్తూండగా భక్తులు కరతాళధ్వనులు చేశారు” అన్నారు, ప్రొ॥ గోకాక్. ఆయన తన 75వ జన్మదినమునాడు మాట్లాడుతూ, “నా జీవితంలో నేను నేర్చుకున్న ముఖ్యమైన పాఠం ఒక్కటే. అది బాబా దివ్యచరణారవిందములకు సంపూర్ణ శరణాగతి చెందడం; అందులోనే నా జీవిత సాఫల్యం ఉందని గ్రహించడం” అన్నారు.

(సశేషం)

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక క్రీడోత్సవం

జనవరి 11వ తేదీన విద్యార్థినీ విద్యార్థులు శ్రీ సత్యసాయి హిల్స్ స్టేడియంలో వార్షిక క్రీడోత్సవంలో పాల్గొన్నారు. జనవరి 12 నుండి 15 వరకు సాయి కుల్పవత్ హాలులో సాయంవేళలలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. విద్యార్థినీ విద్యార్థులు 2000 మందికి పైగా పాల్గొన్న ఈ క్రీడోత్సవంలో ఆరు సంవత్సరాల వయసుగల బాలలుకూడా పాల్గొని, క్రీడా స్ఫూర్తిని ప్రదర్శించి ప్రేక్షకులను ఆనందపరిచారు. ఈ క్రీడోత్సవాలు విలువల ఆధారంగా రూపొందించిన సమగ్రమైన శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానంలో అంతర్భాగం. భగవాన్ ఒక పర్యాయం చెప్పారు, సాయి విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ఏ పతకాన్నో బహుమతినో ఆశించి క్రీడలలో పాల్గొనరు. వారి లక్ష్యమల్లా స్వామిని ఆనందపరచడమే.

జనవరి 11వ తేదీన అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు, ప్రశాంతి నిలయం విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనతో ముందు నడుస్తూ, మరికొందరు మోటార్ సైకిళ్ళపై అనుసరిస్తూ ఓపెన్ టాప్ కారులో భగవాన్నీ హిల్స్ స్టేడియంలోకి ఆహ్వానించారు. విద్యార్థి బృందాల నాయకులు వివిధ వర్ణముల పతాకాలను ధరించి వందనములు అర్పించారు. భగవాన్ బాబావారి వాహనం శాంతి వేదికను సమీపించగానే కొందరు విద్యార్థులు పూర్ణకుంభముతో, వేదప్రవచనముతో వారిని వేదికపైకి ఆహ్వానించారు. వారు వేదిక నలంకరించగానే విద్యార్థినీ

విద్యార్థులు కవాతు చేస్తూ వందనములు అర్పించారు. శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ పతాకాన్ని ఆవిష్కరించిన అనంతరం క్రీడాజ్యోతిని వెలిగించారు. రామచిలుక ఈ క్రీడోత్సవాల చిహ్నం. విద్యార్థులు క్రీడాజ్యోతిని స్టేడియంలో త్రిప్పిన అనంతరం రామచిలుక ఆ క్రీడాజ్యోతిని కేబుల్ ద్వారా హనుమగిరిపైకి తీసుకువెళ్ళి అక్కడ ప్రధాన క్రీడాజ్యోతిని వెలిగించింది.

ముందుగా ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు మోటార్ సైకిళ్ళపై సాహసోపేతమైన విన్యాసాలు చేశారు. ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలులు డ్రాగన్ నృత్యాన్ని, యుద్ధ విద్యలను ప్రదర్శించారు. చేతులకు తెల్లటి తొడుగు ధరించి వివిధ ఆకృతులను ఏర్పరిచారు.

జనవరి 11 సాయంవేళలో క్రీడోత్సవం తిరిగి ప్రారంభమైంది. శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, అనంతపురం క్యాంపస్ మరియు నర్సింగ్ కళాశాల (వైట్ ఫీల్డ్) విద్యార్థినులు, బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు క్రీడలలో పాల్గొన్నారు. కౌబాయ్ నృత్యం, సంప్రదాయ నృత్యం చేశారు. నిలువుగా, సమాంతరంగా అమర్చిన కడ్డీలపై విన్యాసాలు చేశారు. కర్రసాము ప్రదర్శించారు. తెలుపు నలుపు వర్ణముల కలగలుపు దుస్తులను ధరించి, అడుగులు వేసి ప్రేక్షకులకు దృష్టి భ్రాంతిని కలిగించారు. సైకిళ్ళపై విన్యాసాలు చేశారు. చివరగా కాగడాలతో 'సాయిరామ్', 'వి లవ్ యు' ఆకృతులను ఏర్పరిచారు.

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలలో భాగంగా జనవరి 12వ తేదీన సాయికుల్పవత్ హాలులో శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలురు 'అవర్ లైఫ్ - యువర్ మెస్సేజ్' నాటికను సమర్పించారు. ఈ నాటిక, ఈ ప్రపంచంలో చెడ్డవారికంటే, చెడును ఎదురించగల శక్తి ఉండికూడా మిన్నకుండే మంచివారివల్ల ఎక్కువ నష్టపోతున్నదని తెలియజేసింది. ఈ నాటికలో సాయి విశ్వవిద్యాలయంలో విద్య నభ్యసించి, మందుల

తయారీ రంగములో ప్రముఖ స్థానములో ఉన్న సత్య స్వరూప్ కొత్తగా విడుదల చేయబోయే 'ఇఫిమెరల్' మందు వలన కలిగే దుష్పరిణామాలనుగురించి తెలుసుకుంటాడు. మందుల తయారీ రంగములో ఉన్న ఇతర ప్రముఖులు భారీ పెట్టుబడిని, కృషిని దృష్టిలో ఉంచుకొని చివరి క్షణములో ఆ మందు విడుదలను ఆపుచేయడం తీవ్ర నష్టాన్ని కలిగిస్తుందని చెబుతారు. అయితే, సత్యస్వరూప్ భగవాన్ సందేశాల స్ఫూర్తితో తన సహచరులను ఒప్పించి ఆ మందు విడుదలను ఆపుజేస్తాడు. ఆ రంగములో ప్రముఖులు అతని నిర్ణయానికి దిగ్రాంతులైనా నైతిక విలువలపై ఆధారపడినందుకు అతణ్ణి అభినందిస్తారు.

జనవరి 13వ తేదీన బృందావనం విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండ్ పై గీతాలను వినిపించిన అనంతరం 'భద్రాచల రామదాసు' సంగీత నృత్య నాటికను ప్రదర్శించారు. నిజ భక్తులు కఠిన పరీక్షలకు తట్టుకొని, భగవన్నామాన్ని విడువక ఆధ్యాత్మిక పురోగతిని సాధించగలరని ఈ నాటిక సందేశం. కఠిన కారాగార శిక్ష కంచర్ల గోపన్న విషయంలో తీవ్ర సాధనగా పరిణమించింది. 17వ శతాబ్దానికి చెందిన గోపన్న భక్తి పారవశ్యంలో ఎన్నో కీర్తనలను రచించి పాడాడు. రామసేవకు అంకితమై 'రామదాసు'గా ప్రజల హృదయాల్లో నిలిచిపోయాడు.

జనవరి 14వ తేదీన అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు సమర్పించిన 'ఆత్మవిద్య' కార్యక్రమంలో 'దాసోఽహం' నుండి మానవుని జీవన యాత్ర ప్రారంభమవుతుందని, ఆత్మచింతనతో 'నేనెవరు?' అని ప్రశ్నించుకొని, తాను దైవముకంటే భిన్నము కాదని గ్రహించి, 'సోఽహం' తత్త్వములో లీనమై 'నేను నేనే' అని గ్రహిస్తాడని, 'నేను' అనునది భగవంతుణ్ణి సూచిస్తున్నదని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

ఈ ప్రదర్శనానంతరం ముద్దేనహళ్ళి విద్యార్థులు 'తేవే ప్యార్ కే లియే' సంగీత నృత్య నాటికను సమర్పించారు. మానవుడు తన ఆకాంక్షలు నెరవేరకపోతే నిరాశకు గురికావడం సహజం. అయితే, కొందరు అటువంటి పరిణామాలు సంభవించినప్పుడు తీవ్రమైన మానసిక ఒత్తిడికి గురికావడంవలన నిశ్చేజులవుతారు. ఆ ప్రభావం

వారు చేపట్టే ప్రతి చిన్న పనిపైకూడా పడుతుంది. అయితే, సత్యంగము, దైవవిశ్వాసము వారిని పునరుత్తేజులను చేయగలదని, భగవంతుడు భక్తుని ఏనాటికీ విడువదని ఈ నాటిక సందేశం.

బహుమతి ప్రదానోత్సవం

మకర సంక్రాంతిరోజున ఉదయం సాయికుల్యంత హాలులో బహుమతి ప్రదానోత్సవం జరిగింది. నాటి కార్యక్రమానికి నేతృత్వం వహించిన కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఎగ్జామినేషన్స్ శ్రీ సంజయ్ సహానీ తమ స్వాగతోపన్యాసంలో క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాల విశిష్టతను తెలియజేశారు. తదుపరి సైన్సు విభాగపు డీన్ ప్రొ॥ శివశంకర సాయి ప్రతి విద్యార్థిలో అంతర్దీనంగా ఉన్న నైపుణ్యాన్ని వెలికి తీయడానికి సానుకూలమైన పరిస్థితులు కల్పించవలసిన బాధ్యత అధ్యాపకులపై ఉన్నదన్నారు. నైపుణ్యం భగవత్ ప్రసాదం కాదు, నైపుణ్యం భగవంతుడే అన్న స్వామి మాటలను ఉటంకించారు. అనంతపురం క్యాంపస్ కు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ కుమారి శీనం బజాజ్ క్రీడోత్సవాలనుండి ముఖ్యముగా నేర్పుకోవలసినది ఐకమత్యమన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థి డి. సాయి నందన్ భగవాన్ బాబావారే ఈ క్రీడోత్సవాలకు సూత్రధారి, పాత్రధారి అన్నారు. ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ కు చెందిన అజయ్ వల్లరాజ్ భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహమనే దివ్య సంస్కర్త తానూ ఆత్మవిశ్వాసముతో మోటార్ సైకిల్ పై క్లిష్టమైన విన్యాసాలు చేయడానికి తోడ్పడిందన్నారు. బృందావనం క్యాంపస్ కు చెందిన మందా మహాదేవ్ క్రీడోత్సవం విజయవంతం కావడానికి మూలం విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు స్వామిపట్ల గల భక్తి విశ్వాసాలే అన్నారు. ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ కు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ సాయి గణేశ్ మనం జీవించేది భగవంతునికొరకు అనే దివ్య భావనతో మెలిగితే మన జీవితాలను భగవాన్ సార్థకం గావిస్తారన్నారు.

అనంతరం, వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సలర్ కపిలను శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, వైస్ ఛాన్సలర్ విద్యార్థినీ విద్యార్థుల ప్రతినిధులకు అందజేశారు.

సంగీత కళాశాల బృందంచే త్యాగరాజ ఆరాధన

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ ఐకమత్యము, ప్రేమ, భక్తి ప్రపత్తులున్న విద్యాలయాలు విస్తరిస్తే ప్రపంచంలో నేడు ఉన్న సమస్యలన్నీ పరిష్కార మవుతాయి అన్నారు.

జనవరి 15వ తేదీన సాయంవేళలో ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలలో చివరి అంశంగా సమర్పించిన 'రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః' నాటికలో రాముని సచ్చీలము, ధర్మమూ ప్రధానాంశాలు. ఉత్తమ నాయకునిగా, ప్రజా రంజకుడైన పరిపాలకునిగా, భక్త సులభుడైన దైవముగా భారతీయ సంస్కృతిలో శ్రీరామునికి మహోన్నతమైన స్థానమున్నది. రావణుడు మరణించే ముందు ప్రపంచానికి ఇచ్చిన సందేశం, 'చెడు భావనలు తలెత్తినప్పుడు వాటిని వెంటనే కార్యరూపములో పెట్టక దాటవేస్తూపోవాలి, సద్భావనలు తలెత్తినప్పుడు వాటిని వెంటనే అమలు చేయాలి' ఈ నాటికకు చక్కని ముగింపు.

త్యాగరాజ ఆరాధన

జనవరి 17వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు త్యాగరాజ కృతులను స్వామి సన్నిధిలో గానం చేశారు. 'దుడుకు గల' కీర్తనతో ప్రారంభించి, 'రాగసుధారస' కీర్తనను పాడి, 'బంటురీతి కొలువు...' కీర్తనను వీణపై వినిపించారు. చివరగా 'ఎందరో మహానుభావులు' కీర్తనను ఆలపించారు.

బాలవికాస్ జాతీయ సమ్మేళనం

బాలవికాస్ మూడవ గ్రూపు బాలలు మరియు బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థిని విద్యార్థుల 4వ జాతీయ సమ్మేళనం ప్రశాంతి నిలయంలో జనవరి 16, 17 తేదీలలో నిర్వహింపబడింది. ఆహూతులకు పరిమిత మైన చర్చను పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో నిర్వహించగా, సాయం సమావేశాలను భక్తులందరూ పాల్గొనడానికి వీలుగా సాయికుల్చుంట్ హాలులో నిర్వహించారు.

జనవరి 16వ తేదీన సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య బాలవికాస్ ఉద్యమం మానవతా విలువల పునరుద్ధరణకు తోడ్పడిందని, నేడు ప్రపంచం ఎదుర్కొంటున్న అన్ని సమస్యలను మానవతా విలువల దృక్పథములో పరిశీలించవలసి ఉందని చెప్పారు.

మధ్యప్రదేశ్ లో అడిషినల్ డిప్టీ జడ్జి రాజీవ్ కర్మహేజి భోపాల్ విషవాయువు దుర్ఘటన బాధితులకు పరిహారాన్ని ఇచ్చే బాధ్యతను నిర్వహించడానికి బాలవికాస్ శిక్షణ తనకు ఎంతగానో తోడ్పడిందని చెప్పారు. నిష్పక్షపాతముగా తాను పరిహారాన్ని పంపిణీ చేయడంతో కొందరు ముస్లిం సోదరులు రామాలయ నమూనాపై పవిత్ర ఖురాన్ ప్రతిని ఉంచి తనకు బహూకరించా రన్నారు. తాను సాయి భక్తుడనని తెలుసుకొని స్వామికి తమ వందనములను తెలుపుమని కోరారన్నారు.

పంజాబ్ నుంచి వచ్చిన కుమారి విభూతి మల్వోత్రా బాలవికాస్ సమభావాన్ని, సమత్వాన్ని బోధిస్తుందన్నారు.

తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి 'శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ - ది పాత్ డివైన్' గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించారు. ఉత్తరప్రదేశ్ నుండి వచ్చిన శ్రీమతి అరుణిమ ప్రకాశ్ బాలవికాస్ చిహ్నం యొక్క విశిష్టతను తెలియజేశారు. ఆ చిహ్నంలో పద్మం పవిత్రతకు, సుగుణానికి ప్రతీక అన్నారు. నీలంరంగు ఆధ్యాత్మికతకు, సమభావానికి, ప్రశాంతతకు ప్రతీక

సత్సంగ్ హాలులో కేరళ పాత్రికేయుల సమావేశం

అన్నారు. పద్మం స్వచ్ఛతకు సంకేతమని, అట్లే బాలవికాస్ బాలులు చెడును విడనాడి సచ్ఛిలాన్ని పెంచుకుంటారన్నారు.

జనవరి 17వ తేదీన ఉదయం బాలవికాస్ జాతీయ సమ్మేళనం ముగింపు కార్యక్రమం జరిగింది. ఉదయం గం 8.20 లకు పరివర్తనకు ప్రతీకగా ఒక దండాన్ని ధరించి ఒక ప్రతినిధి ముందు నడువగా పెద్దలు, బాలవికాస్ గురువులు, విద్యార్థినీ విద్యార్థులు సర్వరోగ నివారిణి గాయత్రీ మంత్రాన్ని పఠిస్తూ సాయికుల్పంత హాలులోకి ఊరేగింపుగా వేంచేశారు. బాలవికాస్ జాతీయ డిప్యూటీ కోఆర్డినేటర్ డా॥ ఎల్. శశిబాల నేతృత్వంలో విద్యార్థినీ విద్యార్థులు స్నాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులుగా గతములో సేవ లందించిన శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్ ప్రసంగిస్తూ బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలో ప్రముఖ పాత్ర వహించాలని పిలుపునిచ్చారు.

అనంతరం, ప్రతిభావంతులైన బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి, బాలవికాస్ జాతీయ డిప్యూటీ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి కమలాపాండ్య పురస్కారాలను అందించారు. బాలవికాస్ గ్రేడ్ 1 చిన్నారులు అథర్వ, జిగ్మేష్ షేర్పా బాలవికాస్ వారికెంత ప్రీతిపాత్రమైనదో చెప్పారు. కుమారి ఐశ్వర్య వందన సమర్పణ చేశారు.

కేరళ పాత్రికేయుల పత్రియాత్ర

జనవరి 23వ తేదీన సాయంవేళలో కుమారి జానకి యమ్. నాయర్ స్వామి సన్నిధిలో సంకీర్తన చేశారు. 'నగుమోము గనలేని...', 'జగదోద్ధరణ...' పాటలు పాడారు. మళయాళములో, తమిళంలో కొన్ని భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. తదుపరి, కుమారి అభిరామి అజయ్ 'గురువందన' శ్లోకముతో తమ సంకీర్తనను ప్రారంభించారు. 'ఉయ్యాల లూగుమా శ్రీ సత్యసాయి', 'భక్తజన వత్సలే' పాటలు పాడారు.

ఈ కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించే ముందు కేరళ రాష్ట్ర సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు ప్రొ॥ ముకుందన్ ప్రసంగిస్తూ, సాయి సంస్థలకు ఎటువంటి ప్రచారమూ అవసరం లేదనీ, ఈ పత్రియాత్ర ప్రజలలో సేవాభావాన్ని, ఆధ్యాత్మిక అభిరుచిని కలిగించడానికి అవశ్యకమైన సమాచారాన్ని అందించే ప్రయత్నమన్నారు.

శల్క వైద్య నిపుణుల అంతర్జాతీయ సదస్సు

జనవరి 18వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, ప్రశాంతి గ్రామ్ శల్కవైద్య విభాగంలో 'ఇలిజారో - ఇవాల్యుయేషన్ అండ్ అప్లికేషన్స్' అంశంపై అంతర్జాతీయ సదస్సును నిర్వహించారు. ఈ ప్రక్రియను వివరించడానికి నిష్ణాతులైన వైద్యులు రష్యా నుండి ఆరుగురు, ఇటలీనుండి ఇద్దరు, బ్రెజిల్నుండి ఒకరు, బంగ్లాదేశ్నుండి ఒకరు, ఇంకా భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి ఏడుగురు వచ్చారు. మొత్తం 135 మంది ఆహూతులు ఈ సదస్సులో పాల్గొన్నారు.

ఈ ప్రక్రియను ఉపయోగించి ఆపరేషన్ చేస్తున్నప్పుడు 'యుట్యూబ్ ఛానల్'ద్వారా చూసే అవకాశం ఆహూతులకు లభించింది.

సదస్సును ప్రారంభించే ముందు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి, శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్, ట్రస్టు సెక్రటరీ శ్రీ ప్రసాదరావుగార్లు

2016 ఫిబ్రవరి 2వ తేదీన మాజీ ప్రధాన మంత్రి గౌ|| డా|| మన్మోహన్ సింగ్

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు పెద్దల సమక్షంలో దివ్య సమాధిని దర్శించి

పుష్పహారం సమర్పించినప్పటి దృశ్యం

మాట్లాడుతూ, వైద్యసేవలో ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని, సాయి ఆదర్శ వైద్య సంరక్షణ సూత్రాలను వైద్యులు అవగతం చేసుకొని ఆచరణలో ఉంచాలన్నారు. ప్రశాంతి గ్రామ్లోని శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ ఇన్ఛార్జి డైరెక్టర్ డా|| గురుమూర్తి ప్రసంగిస్తూ, శల్యవైద్యములో సముచితమైన నూతన ప్రక్రియలపట్ల అవగాహన అవసరమన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ (వైట్ ఫీల్డ్) వార్షికోత్సవం

వైట్ ఫీల్డ్ లోని శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ ను 2001 జనవరి 19వ తేదీన నాటి భారత ప్రధాని శ్రీ అటల్ బిహారీ వాజ్ పేయి భగవాన్ దివ్య సమక్షంలో ప్రారంభించారు. ఆ హాస్పిటల్ ఉద్యోగులు జనవరి 24వ తేదీన వార్షికోత్సవాన్ని ప్రశాంతి

నిలయంలో స్వామి సన్నిధిలో జరుపుకున్నారు. ఆ సందర్భంలో ప్రసంగిస్తూ హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా|| సుందరేశ్, స్వామి ఇచ్చిన దివ్యస్ఫూర్తితో హాస్పిటల్ లో ఉన్నత ప్రమాణాలను పాటిస్తున్నామన్నారు. ఉద్యోగులు రోగులపట్ల ప్రేమతో, ఆదరణతో వ్యవహరిస్తున్నారన్నారు. హాస్పిటల్ ఫైనాన్సియల్ కంట్రోలర్ శ్రీ కృష్ణ కుమార్ ప్రసంగిస్తూ, సేవకు దైవప్రీతి ఆధారమన్నారు.

హాస్పిటల్ ఉద్యోగులు తదుపరి సమర్పించిన 'శ్రీరామ శరణం మమ' నాటికలో అవతారపురుషులైన శ్రీరాముడు, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు త్యాగధనులై మానవాళికి ఆదర్శాన్ని అందించారన్నారు. త్రేతా యుగంలో వానరులను ఎంచుకొని వారిని అనుగ్రహించినట్లుగా ఈ యుగములో శ్రీ సాయిరాముడు అటువంటి మహద్భాగ్యాన్నే హాస్పిటల్ ఉద్యోగులకు కలిగించారన్నారు.

- బివి చతుర్వేది

అసలైన అర్హత

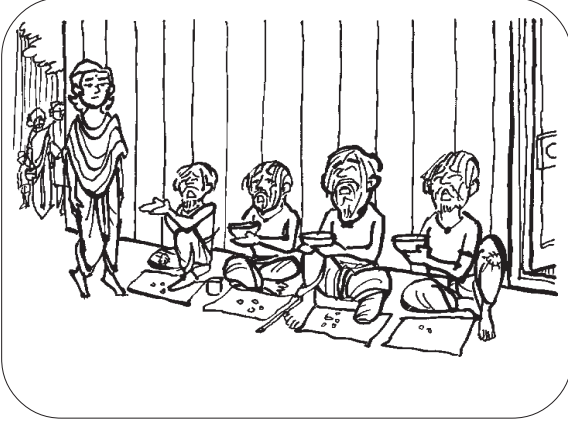
పల్లెమును తన చేతితో పట్టుకోవడం అవమానకరంగా భావించి దానిని క్రింద పడేశాడు. క్రింద పడగానే అది మరల బంగారు పల్లెముగా మారిపోయింది. పూజకు, అర్చనకు, అభిషేకమునకు వచ్చినవారు అనేకమంది

ఒకానొక సమయంలో కాశీ విశ్వేశ్వరాలయంలో పూజ జరుగుతూండగా ఒక బంగారు పల్లెము ఎక్కడి నుంచో క్రిందపడింది. పూజారి దానిని వెంటనే తీసుకోవడానికి పూనుకున్నాడు. పల్లెము వెనుక, “ఇది నా భక్తునికి మాత్రమే చెందుతుంది” అని వ్రాసియుండటం గమనించాడు. “నిరంతరం పూజలు గావిస్తూ, అభిషేకములు చేస్తూ, మంత్రములు ఉచ్చరిస్తూ ఉండే నన్ను మించిన భక్తుడు మరొకడు ఉంటాడా?!” అనుకొని పూజారి ఆ బంగారు పల్లెమును తీసుకున్నాడు. తక్షణమే అది మట్టితట్టగా మారిపోయింది. వెంటనే పూజారి మట్టి

ఆ పల్లెమును తీసుకోవటానికి ప్రయత్నించారు. ప్రతి ఒక్కరికీ సువర్ణముపై కాంక్ష అధికమయింది. ఎందరో ప్రయత్నించారు. ఎవరు తాకినా అది మట్టితట్టగానూ, క్రింద పెట్టగానే బంగారు పల్లెముగానూ మారిపోతున్నది. దినములు, వారములు, నెలలు గడిచాయి. పండితులు, రాజులు, మంత్రులు, సామంతులూ, సామాన్యులూ వచ్చి ముట్టడం, అది మట్టిగా మారడం, వదలిన తక్షణమే బంగారుగా మారడం విని, కని అందరూ ఆశ్చర్య పడసాగారు. సాధారణంగా ఆలయానికి ముందుగా వీధిలో బిచ్చగాళ్ళు, కుంటి గ్రుడ్డివారంతా చేరుతుంటారు.

విశ్వేశ్వరుని దర్శించటానికి వచ్చేవారు తృణమో, పణమో యివ్వక పోతారా అనే ఆశతో ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు. ఒక రోజు ఒక వ్యక్తి ఆ మార్గంలో నడుస్తూ, బిచ్చగాళ్ళను చూసి, వారి దురవస్థలకు బాధపడి కన్నీరు కార్చాడు. బిచ్చగాళ్ళంటే విశ్వేశ్వరునికి ప్రీతి ఎక్కువేమో! అసలు బీదవాళ్ళను యింతమందిని ఎందుకు సృష్టించాడోనని విచారిస్తూ, వారికి సహాయం చేయడానికి తనవద్ద ఏమీ లేదే అని చాలా దుఃఖించాడు. బాధతో నిండిన హృదయంతో ఆలయంలోనికి ప్రవేశించాడు. బంగారు పల్లెమువైపు అతడు చూడలేదు. అక్కడ చాలామంది శ్రీమంతులు గుమికూడియుండటం చూసి, తానుకూడా తొంగిచూశాడు. ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ముందుకు వెళ్ళుతున్నాడు. ఈ వ్యక్తిని చూచి పూజారి, “అయ్యా! నీవు క్రొత్త భక్తునివలె ఉన్నావు. నీవుకూడా ఈ పల్లెమును పట్టుకొని, నీ అదృష్టమును పరీక్షించుకొన వచ్చు కదా!” అని అన్నాడు. ఆ వ్యక్తి, “స్వామీ! నాకంత ఆశ లేదు. నాకు విశ్వేశ్వరుడే సర్వస్వం” అన్నాడు. ఇతని త్యాగభావమును గుర్తించిన పూజారి పల్లెమును తీసుకొమ్మని ఒత్తిడి చేసి చివరకు, “అయ్యా! నీకు బంగారు పల్లెముతో పని లేకపోతే పోనీ! నీవు తీసుకొనవద్దు. కానీ నీ భక్తి ప్రపత్తులను గుర్తించాలని ఉంది. నా మాట విని ఒకసారి ముట్టిచూడు” అని చెప్పాడు. పూజారిని తృప్తిపరచటానికి ఆ వ్యక్తి బంగారు పల్లెమును ముట్టినాడు. వెంటనే అది దేదీప్యమానమైన ప్రకాశంతో

సకలైశ్వర్య సంపన్నుడైన విశ్వేశ్వరుని సన్నిధిలో, విశ్వేశ్వరుని వదలి యీ తుచ్చమైన సంపదకోసం అందరూ ప్రాకులాడటం చూచి అతనికి అసహ్యం కలిగింది.

మెరిసింది. అక్కడ చేరినవారందరూ యీ అద్భుతాన్ని చూసి విస్మయం చెందారు. ‘ఇతడే నిజమైన భక్తుడు!’ అని అందరూ అతని చుట్టూ గుమికూడారు. “ఎన్ని వేదములు,

ఉపనిషత్తులు అధ్యయనం చేశావు? గీతాపారాయణం ఎన్నిసార్లు చేశావు?” అని ప్రశ్నల పరంపరతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేశారు.

ఆ వ్యక్తి మాత్రం, “అయ్యలారా! నాకేమీ తెలియదు. ఒక్క విశ్వేశ్వరుని నామం మాత్రమే నాకు తెలుసు. ఆ నామస్మరణచేత నా హృదయం నిర్మలంగా ఉంటుంది. దమమును పొందగలిగాను” అని శాంతంగా సమాధానం చెప్పాడు. దమము అనగా ఇంద్రియ నిగ్రహమును పాటిస్తే

అది దయగా మారుతుంది. దయగల హృదయమే దైవ మందిరము. దమమును అనుసరించకపోయినట్లయితే మదముగా మారుతుంది. ఎంత పాండిత్యమును సంపాదించినా, ఎన్ని పూజలు చేసినా కోమలత్వము లేక హృదయమున దయా ప్రేమలను అభివృద్ధిపరచుకొనక పోయినట్లయితే అంతా వృధా!

- టాటా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

సనాతన సారథి

FORM 4 (రూల్ నెం.8 చూడండి)

1. ప్రచురణ స్థలము	:	శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్, ప్రశాంతినిలయం, అనంతపురం జిల్లా-515134
2. ప్రచురణ ఎన్నాళ్ళకు?	:	ప్రతి మాసమునకు
3. ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త	:	శ్రీ కె.ఎస్. రాజన్
భారతీయ పౌరుడా?	:	అవును
చిరునామా	:	WEST 2, C - 22, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
4. సంపాదకుడు	:	శ్రీ బి.వి. రమణరావు
భారతీయ పౌరుడా?	:	అవును
చిరునామా	:	WEST 1, B - 27, ప్రశాంతి నిలయం- 515134

5. తేదీ 29.2.2016 నాటికి ఈ పత్రికయొక్క స్వంతదారులు మరియు మొత్తం మూలధనంలో ఒక శాతం కంటే ఎక్కువవాటా కలిగిన భాగస్వాములు లేక షేరు హోల్డర్లయొక్క పేర్లు, చిరునామా : శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా - 515134

కె.ఎస్. రాజన్ అను పేరుగల నేను పైన వివరింపబడిన విషయములన్నీ నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమని ఇందుమూలముగా ధ్రువీకరించుచున్నాను.

తేదీ 1.03.2016

(సం॥) కె.ఎస్. రాజన్

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore-560066

Tel: 080-28004600 Extn 4641, 4642, 4405,4406 -

Fax: 080-28411502 Email: registrarblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to Bachelors degree in Nursing (**for Girl Students only**) and 3 ½ year courses leading to Bachelors degree in Anesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology (**for Girl Students only**). Applications are invited from candidates who fulfill the eligibility criteria as given below.

1. **AGE:** Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.
2. **QUALIFICATION:** 10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards/ Councils/ Intermediate Education established by State Governments/ Central Government and recognized as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences/ Association of Indian Universities (AIU).
3. **SUBJECTS IN 10+2/ PUC:** Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology, the candidate should also have passed with Mathematics, Biology, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.**

Candidates desirous of applying can download the application form from the website and send the same by post. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. **The applications will be entertained from 1st March 2016 to 30th April 2016.** The date of entrance exam will be intimated separately.

For further details log on to www.wfd.sssihms.org.in

DIRECTOR

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam –515134 Puttaparthi –Anantapuram Dist, A.P

mail: hmrgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256, Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

1. Junior Consultant / Senior Resident in the Department of Obstetrics & Gynecology
Qualification: M.B.B.S + MD / DNB/ D.G.O
2. Junior Consultant / Senior Resident in the Department of General Surgery
Qualification: M.B.B.S + MS / DNB (General Surgery) with relevant experience
3. Specialist in the Department of General Medicine.
Qualification: M.B.B.S + MD/ DNB – General Medicine/ Family Medicine

Medical Superintendent

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవ దృశ్యమాలిక

Date of Publication: 23rd February 2016

శల్యవైద్య విభాగంలో అంతర్జాతీయ సదస్సు

బహుమతి ప్రదానోత్సవం

బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థుల సమ్మేళనం

సంస్కారం లేని చదువు వ్యర్థం

వ్యక్తిత్వం అనేది సంస్కారంవల్లనే అభివృద్ధి అవుతుంది, చదువువల్లకాదు. సంస్కారం లేని విద్య చెల్లని కాసు వంటిది, దారం తెగిన గాలిపటంవంటిది. సంస్కారం అంటే ఏమిటి? చెడును దూరం చేసి, హృదయాన్ని మంచితనంతో నింపి విశాల భావాలను పెంచుకోవడం. నేటి విద్య 'బుకిష్ నాలెడ్జి' మాత్రమే, గ్రంథస్థమైన విషయాలతో తలలు నింపుకొని, పరీక్షలలో కాగితాల మీద గుమ్మరించి ఉత్తీర్ణులవడం. దానివల్ల తల పెరుగుతుంది కాని, హృదయం విశాలమవ్వదు. లౌకిక విద్యతోపాటు ఆధ్యాత్మిక వికాసంతో హృదయాన్ని పవిత్రం చేసేది 'ఎడ్యుకేర్'. విశాల భావాలతో మనలోని మానవత్వం అభివృద్ధి కావాలంటే 'ఎడ్యుకేర్' అనే సంస్కార సహిత విద్య అవసరం. ఈనాటి విద్యలు పోలరైడ్ కెమేరా పిక్చర్లవంటివి, కాపీలు తీయడానికి వీల్లేదు. హృదయమనే ఫిల్ముమీద ప్రింటయితే ఎన్ని కాపీలైనా తీసుకోవచ్చు. హృదయానికి హత్తుకొనే విద్య నేర్చుకొని దైవస్వరూపమైన సమాజసేవ చెయ్యాలి.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.